

**Alleviating Foreign Language Anxiety: A Qualitative Study
on Classroom Situations and Effective Teacher Strategies**

Marianne Shamoual

Louise Jeffberg

Degree thesis II: 15 credits

English for Teachers: EXE601

Department of Social and Behavioral Studies

Spring term 2025

Supervisor: Alastair Henry

Examiner: Åke Persson

Abstract

In many foreign language classrooms today, students fear speaking in front of peers and teachers, experiencing anxiety when they are tasked with an oral presentation. The term Foreign Language Anxiety (FLA) was coined and developed by Horwitz et al. (1986) who described it as "a distinct complex of self-perceptions, beliefs, feelings, and behaviors related to classroom language learning arising from the uniqueness of the language learning process". This study aims to identify anxiety-inducing situations through teachers' perceptions and explore if English teachers use strategies to alleviate anxiety for their students. Eight English secondary and upper secondary school teachers participated in semi-structured interviews to contribute with their experiences and strategies. The interviews were analyzed through thematic analysis to gain insight into the participants' perspectives of language anxiety and how they would work with it. The results show that oral presentation tasks in the English subject are the most anxiety-inducing for students. The most prominent strategies used by the teachers to alleviate language anxiety were task strategies, motivational strategies, emotional strategies, and practice strategies.

Keywords: Second language learning, English as a Foreign Language (EFL), Foreign Language Anxiety (FLA), Anxiety, Teacher Approach, Teacher Strategies, Situations, Language Development.

Table of Contents

1. Introduction & Background	4
1.2 Definition	7
2. Literature review	8
2.1 Foreign Language Anxiety in Oral Production	8
2.2 Strategies for Creating a Low-anxiety Classroom.....	9
3. Aim & Research questions	11
3.1 Purpose.....	11
3.2 Research questions.....	11
4. Methodology	12
4.1 Participants.....	12
4.2 Data Collection	13
4.3 Method of Analysis	14
4.4 Ethical considerations.....	15
5. Results and Discussion.....	16
5.1 Anxiety-inducing Situations.....	16
5.2 Teacher Strategies to Alleviate Language Anxiety	19
5.2.1 Task Strategies	19
5.2.2 Motivational Strategies.....	21
5.2.3 Emotional Strategies.....	23
5.2.4 Practice Strategies.....	25
5.2.5 External and Other Strategies	27
6. Conclusion	30
7. Limitations and Future Research.....	31
8. Implications for teachers.....	32
References.....	33
Appendices.....	36

1. Introduction & Background

Teaching is a profession that requires a teacher to fulfill various roles. Teachers must be effective communicators, know about students' needs and preferences, adapt lessons to align with students, and Skolverket guidelines and meet the expectations of their superiors. Some teachers have the ability to identify excessive anxiety in their students, which comes from an understanding of what typical anxious and non-normative behavior looks like. While they have the ability to identify anxiety, teachers are not always educated or trained on how to work with students who suffer from mental health problems. If students with anxiety are identified by their teacher and the right strategies to alleviate their anxiety are implemented, it could greatly benefit and improve their social life, and ultimately also improve their academic outcomes (Headley & Campbell, 2013, pp.48–50). Since emotions play a fundamental role and will always be present when interacting with students, some will experience language anxiety. While students are central to a teacher's profession, teachers must also adhere to different regulations, criteria and frameworks. These restrictions define the extent as to what a teacher can or should do to help students. It is of importance to explore teachers' perceptions on adaptations and strategies, and how they are implemented to support students with language anxiety.

Anxiety is a psychological construct that is described as feelings of tension, nervousness, and worry, amongst other things (Spielberger, 1983). It is a highly examined phenomenon in psychology, and it is found to interfere with different types of learning. MacIntyre and Gardner (1991) write that situation-specific anxiety is when a response is provoked by a situation that contains anxiety-provoking stimuli for the person. In school, these situations could be exams, oral presentations, or other assignments where a student is forced to produce English. Similarly, Horwitz (2001) addresses the same provoking stimuli and says that individuals who fear public speaking are usually suffering from situation-specific anxiety, and foreign language anxiety is included in this subcategory. Studies conducted by Trylong (1987) have previously shown negative correlations between anxiety and receiving achievement ratings from teachers. Not only is it stressful for students to be in a situation where they are assessed, but MacIntyre et al. (1997) also noted a relationship between students self-rating their language proficiency and anxiety. The students feel stressed and anxious about being judged externally by their peers and teachers, as well as internal pressure from rating their performance.

Language anxiety has been described as "a distinct complex of self-perceptions, beliefs, feelings, and behaviors related to classroom language learning arising from the uniqueness of the language learning process." While studying this concept, they found three kinds related to it: fear of negative evaluation, communication apprehension, and test anxiety. As an adult, an individual usually sees themselves as reasonably intelligent, socially adept, and sensitive to different socio-cultural mores. When these adults are placed in a setting where they are learning a foreign language, the contrast is telling. Since their communication is evaluated and the speaker might not be entirely comfortable in their knowledge of the language's linguistics, speaking in a foreign language might make the learners feel like they are taking a risk. Complex and non-spontaneous mental operations are required in order to communicate; this might challenge the individual's self-perception (Horwitz et al., 1986, p.128). Being pushed out of a comfort zone might lead to self-consciousness, fear, reticence, or even panic. As a result of producing in the L2, the individual might experience that their self-esteem is vulnerable to the awareness of communicative choices and their language authenticity can become restricted.

Gardner (1985), the pioneer of examining affective factors in foreign language learning, stated that anxiety had a significant effect on learners' achievements. Oller (1988), who reviewed Krashen's input hypothesis suggested that affective factors such as motivation, anxiety, and self-confidence play crucial roles in foreign language learning success. Previous research suggests that students' beliefs, classroom environments, and the students' perceptions, influence L2 learning. Several factors contribute to the development of anxiety among L2 learners; many studies have explored this phenomenon as an emotional factor impacting foreign language acquisition (Toghraee & Shahrokhi, 2014; Gopang et al., 2015; Lian & Budin, 2014).

Sparks and Ganschow (2007) analyzed the relationship between language anxiety and language skill or proficiency over an extended period. The participants were taking classes in Spanish, German, and French. The anxiety of the students was measured using a scale named the Foreign Language Classroom Anxiety Scale (FLCAS), and they were divided into groups based on their anxiety levels. Findings showed that the group with high levels of language anxiety exhibited lower scores in language proficiency, aptitude, and course grades. Unlike

the group with high anxiety levels, the groups with low anxiety levels scored significantly higher on the different language measures and achieved higher course grades.

Second language learners all have their unique perspectives, experiences, and beliefs about foreign language learning. According to Csizér and Kálmán (2019, p. 226), it is an individual's accumulated perceptions, both emotional and cognitive processes, that are shaped by experiences of foreign language learning. L2 language experiences have a significant role in shaping the students' efforts and achievements in the classroom. If a learner experiences intimidation in the classroom at any age due to comparison with other high-achieving peers, this has a possibility of creating anxiety for them in the L2 context. Nilsson (2020, p. 268) conducted research in a Swedish primary school which illustrated the importance of the teacher's use of English. Extensive use of English could cause frustration and anxiety among the students, mainly due to the teacher not making themselves understood in all the students' language proficiency levels. In her research, Nilsson (2020, p. 269) states that some students experienced the teacher's English use as incomprehensible, which triggered anxiety when they were expected to produce something in return. This led to the highly anxious students reporting feelings of fear, worry, and nervousness when it came to speaking English.

According to Nilsson (2020, p.270), the main factor that caused students to experience anxiety when having to speak was the fear, embarrassment, and risk of making mistakes in front of their peers. The students also expressed a fear of being laughed at or receiving negative reactions from their peers, even though they implied that it is something they would not do to others. Although Nilsson's research was based on primary school students, early negative experiences of English speaking could accompany a student to secondary and upper secondary school; where the pressure to produce is significantly higher, which further leads to increasing levels of anxiety. The L2 classroom climate can be a ground for anxiety when students bruise their self-esteem by comparing proficiencies, or when jokes and laughter are heard from others while speaking. Social pressure which comes with oral production is mostly present in presentations or group discussions is a hypothetical reason why students experience language anxiety.

1.2 Definition

According to Horwitz (2001), individuals who fear public speaking are usually suffering from something called situation-specific anxiety, and foreign language anxiety is included in this subcategory. Horwitz et al. (1986) proposed the specific construct of Foreign Language Anxiety, which they identified as responsible for distressing and uncomfortable experiences in the classroom among students. According to Horwitz et al. (1986), language anxiety is "a distinct complex of self-perceptions, beliefs, feelings, and behaviors related to classroom language learning arising from the uniqueness of the language learning process". Spielberger (1983) states that feelings such as worry, apprehension, tension, and nervousness are the main feelings that a person experiences when suffering from anxiety.

This definition of language anxiety is used as a framework in this study to explore and analyze language anxiety in a Swedish context.

2. Literature review

The purpose of this section is to explore foreign language anxiety in oral production and give an insight to what the previous research has identified within this subject. This section also aims to provide an overview of what studies have explored within teacher strategies.

2.1 Foreign Language Anxiety in Oral Production

As described by Horwitz et al. (1986, pp.128–129), the discrepancy between the speaker's perception of themselves and the person they become while producing L2 causes anxiety. Subjects that include learning a new language affect how speakers see and express themselves more than other subjects do. As previously shown, anxiety can have profound effects on learning a new language. It was also noted that it is important to be able to identify the students who are showing signs of anxiety in the classroom. Furthermore, Horwitz et al. refers to a study conducted in 1983 where students were invited to participate in a support group for foreign language learning. The students described similar emotional states: freezing in class, standing outside the door trying to summon up enough courage to enter, and going blank while in a test situation. Students also reported signs of anxiety such as tenseness, trembling, perspiring, palpitations, and sleep disturbances. Using FLCAS showed that students with FLA can be identified and that they share several common characteristics, for example, they report being afraid to speak in a foreign language, feeling nervous when they spontaneously have to speak a foreign language, and rejecting statements like: I feel confident when I speak in foreign language class. The threat of losing face or the risk of revealing themselves as not as fluent in their L2, makes the students feel deeply self-conscious.

Anxious students fear not understanding all language input, which is consistent with communication apprehension. Students are afraid of not understanding the teacher, and get nervous when they do not understand every word the teacher says. The students are afraid not to comprehend the message if they do not understand every word, and another shared factor is that anxious students fear being less competent than others and being judged by them. The possibility of making a mistake is something that scares students who tend to have anxiety. Since these emotions are in motion, they might be more likely to skip class, overstudy, or sit at the back of the classroom to avoid the humiliation of being called on to speak (Horwitz et al., 1986, p. 130).

2.2 Strategies for Creating a Low-anxiety Classroom

To help reduce anxiety, Liu and Lu (2021) found that it is beneficial if the teachers create a classroom that promotes collaboration and interaction. The author also found that this strategy helps to promote a sense of community in the classroom. Zhang and Zhang (2020) found that teachers who adjusted their teaching practices to their students' needs were also successful. Another positive strategy the authors found is that when the teacher provides the students with clear feedback and instructions, it helps them with their anxiety and uncertainty. To accommodate their students' needs, the teachers can use role-playing, group activities, and visual aids to make the learning experience engaging and interactive (Li, 2021; Liu & Lu, 2021). Zhang and Zhang (2020) and Liu and Lu (2021) have shown that how the teacher adapts their practices greatly reduces students' anxiety levels. If a teacher uses a variety of strategies to support their students, the anxiety levels in language learners are reduced. It is important for teachers to create a positive and supportive learning environment, and adapt their practices to accommodate their students. The teacher's work can help students overcome their language anxiety, and reach their language learning goals.

Suggestions have been presented by Young (1991, pp. 430–434) in terms of classroom strategies and to reduce anxiety. The author concludes that there is evidence that suggests that the sources of language anxiety may be a result of non-normative classroom methods. The common denominator among anxiety-reducing methods according to Young (1991, p. 430) is creating a "low anxiety classroom atmosphere". Spitzberg and Cupach (1984, p. 30) state that perception is a big part of competence and asks "What behaviors are most likely to be viewed as competent?". By placing competence in this context, perceptions of competence can vary from situation to situation, even within a particular episode (Foss & Reitzel, 1988, p. 441). Furthermore, Spitzberg and Hurt (1984) make perception crucial to their model of competence and suggest that a communicator is competent if perceived so by themselves and/or others. Foss and Reitzel (1988, p. 441) explain that the process of perception becomes the link between cognitive aspects of learning and performance aspects. Foss and Reitzel also write that the focus seems to be a valuable tool for conceptualizing how anxiety interferes with the success of competence in second language acquisition and for developing ways to lessen that anxiety. Communicating may be anxiety-inducing since the task of tackling a second language appears overwhelming. The symptoms of tension, fear, or panic that accompany some students' efforts to study the new language may render their efforts at

learning ineffective (Fuss & Reitzel, 1988, p. 443). The authors also point out that the effort of students who see themselves as incompetent only reinforces this perception.

Agarwal et al. (2014) conducted a study amongst middle school and high school students to determine whether retrieval practice could reduce test-based anxiety for students when applied in the classroom. By surveying 1408 schools, the authors determined that 92% of the students experienced better learning when using retrieval practice, and most importantly, 72% of the students experienced less anxiety in examinations when using retrieval practice before the examination. The authors hypothesize that this is due to the students' becoming familiar with the test structure and the course material overall. Other strategies that are successful in lowering anxiety levels and improving students' willingness to communicate are described by Inada (2021, p. 37). The first strategy was creating an unthreatening environment where the author illustrates the importance of having a relaxed classroom environment. Another important strategy is to practice speaking English. To improve oral production skills, the students are tasked with practicing speaking English together with classmates or using self-talk. Giving students the ability to practice speaking also gives room for oral production without worrying about making mistakes. As stated by Inada (2021, p. 38), many students underestimate their oral production abilities due to the lack of practice and because they could struggle with anxiety and self-confidence in an ability they have not practiced.

3. Aim & Research questions

3.1 Purpose

The purpose of this study is to explore whether teachers of English recognize language anxiety and if they employ strategies and solutions to support students. The goal is to present data that provides insight into if teachers can identify anxiety-inducing situations, and if so, how they employ any strategies to support students who find English challenging because of language anxiety.

3.2 Research questions

The research questions that will be the baseline of this thesis are:

1. Are there any situations in the classroom that English teachers identify as anxiety-inducing?
2. Are there any strategies English teachers can use to support students who can be affected by language anxiety?

4. Methodology

This section presents how the study was conducted. Starting with participants who took part in the interviews, it will then move on to what method was used, and after that the data collection will be explained. Finally, it presents the method of analysis and the ethical considerations of this study.

4.1 Participants

The participants were eight English teachers who had taught English in the past year. To protect their privacy, the participants were given pseudonyms. Our participants are presented in this table:

Name	Level
Anna	Secondary school English teacher
Johanna	Secondary school English teacher
Lina	Upper secondary school English teacher
Anders	Upper secondary school English teacher
Johan	Upper secondary school English teacher
Sofia	Upper secondary school English teacher
Lisa	Upper secondary school English teacher
Monica	Upper secondary school English teacher

Figure 1: A table presenting the participants

The interviewees are core curriculum teachers of English in Sweden, with the educational level appropriate to their work, which is three to five years. The differences in the teachers' school levels were not notable, except for one of the interview questions that was aimed at upper secondary school teachers, which had to be left out when interviewing the secondary school teachers. It would have been beneficial for the interviews to adapt the question and create an equivalent version for the secondary school teachers. However, this was not thought

of before the interviews were held, and changing the interview guide in the middle of data collection is not something that was preferred by the authors.

4.2 Data Collection

In this study, data was collected through semi-structured interviews to have information about the participants' experiences, strategies, and perspectives. All interviews were recorded and transcribed. The qualitative phase of this study involved eight semi-structured interviews, which lasted 20-30 minutes each. When collecting the data ten questions are asked, with space for follow-up questions to keep the conversation interesting and relevant in relation to our research questions. The interviewees were questioned on their knowledge and ability to identify FLA, if and how they use strategies to handle situations where the anxiety becomes overwhelming to students. While conducting these interviews, an interview guide was loosely adhered to, this was to ensure that our chosen topics are addressed. When doing the interviews, discussions that were interpreted to be meaningful to the interviewee would arise and the discussion would weave in and out of the different topics. This approach aligns with thematic analysis as it allows the development, analysis and interpretation of themes within the data (Braun & Clarke, 2022, p. 4). The discussions made the interviews more insightful and meaningful, as the interviewees were free to express their thoughts. A key principle that was adopted for this study is to reflect on teachers' accounts of their experiences with students who experience FLA as well as their attitudes, and opinions towards motivating and finding strategies to help support students. This study's approach is aligned with the reflexive nature of thematic analysis, which ensures active engagement and constant self-reflection during the analytical process (Braun & Clarke, 2022, p. 4).

The interview questions were formed through extensive reading of previous research about foreign language anxiety in relation to students, teachers, and the English classroom. Hypothetical questions were then discussed and written down by the authors. Once the first preliminary research questions were formulated, a consultation with our supervisor was held, and the appropriate changes were done after feedback. Once the research questions were developed further, the creation of interview questions started to make sure we get answers to the research questions; these were also presented to the supervisor, who assisted in the development of the questions to be more beneficial for this thesis. Preliminary questions were later modified or developed into the finished interview guide. The interviews were held on

Zoom to ensure an equal data collection and to give all participants equal conditions. The interview guide is attached as an appendix.

4.3 Method of Analysis

The method for data analysis in this study was thematic analysis. Braun and Clarke (2022, p.4) define thematic analysis as a method for analyzing, developing, and interpreting patterns within qualitative data. This method aims to identify important or interesting themes and patterns in data, which is meant to help interpret the data. Themes were used to present research results or a specific issue. Braun and Clarke state that the advantage of thematic analysis is that it is an independent method; it is not tied to any theoretical or epistemological perspectives, and therefore, it gives the user the possibility to be flexible in this method.

Braun and Clarke (2022, p. 35) developed a precise and usable 6-step method for conducting thematic analysis: Step 1 is dataset familiarisation, which is reading and becoming familiar with the entire collection of data. The purpose here was to become deeply familiar with the data, which involves reading and re-reading it, as well as listening to audio data and creating transcripts. Here the recordings were listened to; in the process of listening to the recordings, they were also transcribed. The transcriptions were uploaded to NVIVO to start the coding process. Each interview was read thoroughly while examining for interesting and relevant themes. Step 2 is data coding, this is where the initial codes were generated and the data was organized in a systemic and meaningful manner. Identification of interesting parts of the data happened in this phase. In this step, the codes were created and citations were added into themes and sub-themes. Step 3 is where the theme generation comes in; the search for different themes began, and the codes were examined and sorted into themes that fit together. This phase mainly aims to identify shared meaning across the data, compiling the codes that share an idea and could provide meaningful answers to the research questions. During step 3, the most prominent and interesting themes were identified; they were evident through the number of codes that are connected to them.

Furthermore, in step 4, the development and reviewing of themes are started; here the themes were developed and modified to see if they are supported by data, look for any sub-themes, and check if they make sense in relation to the data. Here a deep-dive into the themes was conducted, double-checking that all citations belong in their themes and could be related to

each other. Non-repetitive themes were ruled out in terms of low frequency and low occurrence. Step 5 is where the themes are named, refined, and polished; this part is where the essence of the theme was identified. In this phase, the researcher needs to ensure that the themes have a strong core and are built around a strong concept. In step 5, a final review of the themes was conducted, and the themes deemed relevant and fitting for this study were chosen, refined, and named. The final step, number 6, is called writing up; this is where a report was created to present findings and themes. Finally, the different themes were presented in this study under their names, with the codes/citations that belong to them. The themes that were identified and chosen to be presented in this study are anxiety-inducing situations, task strategies, motivational strategies, emotional strategies, exercise strategies, and external and other teacher strategies (Braun & Clarke, 2022, p.35).

4.4 Ethical considerations

Measures were taken to secure the participants' anonymity and rights. The participants were first approached via various platforms such as email and Facebook where the preliminary themes were introduced. The participants were informed in writing about the purpose of the study, how it would be conducted, and their rights as participants. When the participants agreed to do the interview, they were sent a letter of consent, which is attached as an appendix (see appendix B). The letter of consent was signed by all participants through email.

Research ethics are a significant part of this study, we adhere to good research practices and requirements during the entirety of this thesis. In this study, the four requirements for ethical research by Vetenskapsrådet (2024) are adhered to. The four requirements are reliability, honesty, respect, and accountability. Reliability is one requirement that is followed to ensure research quality in methodology, analysis and use of resources. Every instance of this study is considered carefully to ensure reliability, it is discussed with the supervisor or between the authors to ensure good quality. Honesty is an important factor to ethical research, when developing this study the reviewing, reporting and communicating of research is conducted in an open, complete, fair and objective manner. There is respect present for colleagues, participants, society and the environment. Everyone involved in this study is free to their opinions, perspectives and the study is conducted with respect to the school organization. As authors, accountability is a significant part of research, and accountability is taken in relation to publication, supervision/mentorship, organization and education.

5. Results and Discussion

In this section the findings will be presented and discussed. From the analyses, two main themes emerged: (a) anxiety-inducing situations and (b) strategies to alleviate anxiety. In relation to the latter, five sub-themes are identified: (a) task strategies, (b) motivational strategies, (c) emotional strategies, (d) practice strategies and (e) external and other strategies.

5.1 Anxiety-inducing Situations

In this section situations that teachers have identified as anxiety-inducing for the students are presented. The findings are presented through citations from teachers.

The interviews indicate how anxiety-inducing oral presentations are to the students. Many of the teachers communicated this to be one of the biggest reasons students feel anxious. Lina explains that oral presentations are the most anxiety-inducing by answering our question ‘‘What situations do you find that students experience the most anxiety in?’’ (see appendix A): ‘‘Oral presentations. It is always oral presentations and discussions’’ (Lina, appendix E, authors’ translation). This straightforward answer indicates that oral presentations do cause students more anxiety and discomfort than anything else, and that it is something that is clear to the teachers. Sofia also agrees with this, as well as pointing out that the students exhibit more anxiety when they are forced to produce in English by themselves. ‘‘Most anxiety appears in connection with presentations and usually individual presentations in front of a group of spectators’’ (Sofia, appendix H, authors’ translation). This is something that Anders, Lisa and Monica also agree with. Some students feel anxious when speaking in front of others in general, such as in Anders’s example: ‘‘It manifests mainly when they need to speak, especially in front of others’’ (Anders, appendix G, authors’ translation). As mentioned by another teacher previously, many students often feel anxious when the task of executing an individual presentation is at hand; Lisa is one of the teachers who has identified this. She also illustrates another perspective and mentions the importance of doing presentations because it is valuable to have the knowledge and tools on how to execute an oral presentation: ‘‘Especially when they are going to present their own presentations on their own. It is very hard for quite a lot of students, but it is also very valuable to know how to do it’’ (Lisa, appendix I, authors’ translation).

As mentioned, Monica is one of the teachers describing a similar experience. Her experience also tells us that oral presentations are most anxiety-inducing: "I would say mainly in oral presentations, when they need to do it alone and give an account for something" (Monica, appendix J, authors' translation). It seems like standing in front of spectators perhaps induces a feeling of inadequacy, creating an anxious situation for some students. It is clear that producing individually in front of an audience is the most anxiety-inducing, and that this is a fact that has been identified among a majority of the teachers. Perhaps this is where working with the classroom environment would be beneficial.

Students exhibit signs of anxiety when having to speak or present in front of an audience, especially if the presentations are individual. Lina refers to oral presentations as always being the most anxiety-inducing, while Sofia illustrates that it is not always presentations, but most of the time. Anders identifies oral production in front of others in general as anxiety-inducing for the students. Sofia, Lisa and Monica all mention individual presentations, which illustrates the students' fear of standing and producing in front of an audience by themselves. This shows a pattern of behaviors among the students that suffer from FLA, and it gives an idea of which situations they struggle with the most. Horwitz (2001) states that individuals who fear speaking in public are usually suffering from situation-specific anxiety. According to Horwitz et al. (1986, p. 128), students can experience signs such as tenseness, trembling, perspiring, palpitations, and sleep disturbances before or during oral production. The interviewed teachers have not only identified oral presentations as anxiety-inducing; but also, as mentioned previously, there seems to be a fear of speaking a foreign language in the classroom in general: "[...] Well there are students who feel great anxiety and worry about reading something in English and saying something of their own in English" (Johan, appendix F, authors' translation). Johan continues:

If I ask them to read something in full class, or if I ask an open question where they have to say something themselves. So it seems to be that this particular thing is just hearing one's own voice in class, it can be associated with anxiety and unhappiness. (Johan, appendix F, authors' translation)

Johan mentions that students feel anxious when having to speak in class, which is mainly represented when the students read from a book or answer the teacher's questions. Johan clarifies that it is hearing your own voice that could be anxiety-inducing for some students.

The same fact could be stated in relation to Sofia and Johanna's experiences; their students struggle with nervousness and anxiety in seminars as well, where the students often need to speak out loud. Students with FLA show similar signs and behaviors in the classroom: "Another situation is when they during seminars are sitting in smaller groups and I approach to listen" (Sofia, appendix H, authors' translation). Johanna shares her perspective: "One notices that they become nervous and that there is a lot of stress and anxiety related to book presentations, seminars or similar assignments" (Johanna, appendix D, authors' translation).

Perhaps this has to do with the amount of practice the students have had; it would then align with Inada (2021, p. 38), who claim that many students underestimate their oral production abilities due to the lack of practice. The author also states that the students could struggle with anxiety and self-confidence in an ability that they have not practiced. The idea of being judged, watched, or assessed on what and how the students speak seems very stressful for most of the students the teachers have met. Anna also provides some nuance to the situation "[...] But there are a lot of students who do not have the courage to speak in full class or find it challenging" (Anna, appendix C, authors' translation).

Similarly, Anna identifies speaking in front of a whole class as challenging. She experiences that students even become shaky in situations that have been previously mentioned. "Even when it comes to talking in front of a teacher too, they might feel like they are being judged, they become shaky and do not have the courage to even speak" (Anna, appendix C, authors' translation). The teachers have named oral presentations, seminars, reading out loud, speaking in front of the teacher, and open questions as anxiety-inducing. As Horwitz et al. (1986, p. 129) write, students with FLA report being afraid to speak in a foreign language; they experience nervousness in situations that require them to spontaneously speak in a foreign language. The threat of losing face, low self-esteem, or the thought of revealing themselves as not being fluent in the language causes the students to experience anxiety and shy away from oral production. This is a possible explanation as to why these students experience FLA, the risk of looking inexperienced in front of peers could lead to fear when speaking English (Horwitz et al., 1986, p. 129).

5.2 Teacher Strategies to Alleviate Language Anxiety

Under this heading, five different themes will be presented. These themes focus on the English teachers' different strategies to alleviate or ease FLA among their students.

5.2.1 Task Strategies

This section will present and discuss the most prominent strategy used by the interviewed teachers, which is task strategies. These strategies involve adapting and reworking a task to accommodate students with foreign language anxiety. Continuing examples of task strategies will be presented through citations from the interviews.

A majority of the teachers, when faced with a student who suffers from anxiety in the context of oral production, will offer the student a chance to present in front of a smaller group of chosen peers, friends, or the teacher. Anna uses different strategies depending on the student and situation, one is where the students can mold the task to their liking or where they feel most comfortable:

I've always offered that 'if you want to do it in front of the whole class, you can', but if you don't want to, we'll split it up instead. So I have had a few who have had the whole class, but they are very few. (Anna, appendix C, authors' translation)

Furthermore, Anna shows diversity in her way of working with what is identified as anxiety-inducing situations:

But I haven't actually had that many (oral presentations) in English, I've sort of focused on taking them in groups so they get to talk. I haven't had student oral presentations in front of the whole class in English, but I've done it in smaller groups. (Anna, appendix C, authors' translation)

When normalizing this kind of work, the students are allowed to ease into and practice oral presentations in smaller groups. Similarly, Lina wants her students to feel supported and comfortable doing their oral presentations: "You can put them together with a friend, there are always people they are comfortable with. Maybe start with a smaller group, maybe start with friends" (Lina, appendix E, authors' translation).

Sofia offers having a familiar and supportive face in the audience which could alleviate the situation-bound anxiety for the student: “[...] Wouldn't it be better if we have a friend who looks kind too?” (Sofia, appendix H, authors’ translation). Similar to previous teachers, Johanna chooses the path of letting the student create a group of friends and use this group as an audience, which decreases the uncomfortable feelings in a student: “[...] What we will do now is we will work together with some of those who you are comfortable with and then we will only do this in front of a group of your friends that you know.” (Johanna, appendix D, authors’ translation). Communication with the student is key to figuring out the appropriate strategies. Before an examination, Monica figures out the baseline of how the student feels about presenting and then moves towards their goal:

We sat down and discussed it, ‘Okay, what are you comfortable with doing or producing? Perhaps start with just practicing yourself, then in front of your friends, then with me and your friends, and then in a smaller group’ for example. (Monica, appendix J, authors’ translation)

The teachers all express that their priorities are to make the students feel like they also have a say in their presentations, adjusting the audience to make them feel more comfortable with oral production. Anders shows an understanding of how the students might feel when they are reading out loud in class. His subtle but intentional way of interacting with the students indicates that Anders has an understanding of the needs of his students. Anders works by reducing the prestige of sounding correct or saying the correct words to show the students that there is room to not be perfect speakers: “That is why I work with reading aloud because... Well, sometimes you make conscious mistakes when you are reading aloud, saying the wrong words, just to show the students that you understood anyway” (Anders, appendix G, authors’ translation).

Lisa showed a different route to making her students feel safe and comfortable in the task; to record themselves doing the presentation, with the option to wait outside while the class watched the video.

It ended up with the student making a recorded video in year one, the student asked ‘Do I need to stand up there?’ and I said that you can leave the classroom and I can call you back in five minutes if you prefer. (Lisa, appendix I, authors’ translation).

In relation to the previously mentioned study by Liu and Lu (2021), who found that collaboration and interaction are beneficial to a classroom, to create a sense of community, the strategies the teachers use are implemented to support the student as well as creating an overall positive atmosphere in the classroom. Instead of holding oral presentations in front of the class, Sofia, Johanna, and Monica found it beneficial to have presentations only with a select few. This also comes from interacting and collaborating with the students and their needs. Lina and Anna understand the students’ anxiety being tied to presenting in front of bigger groups, which leads them towards adapting the task so that the student feels comfortable. In this instance, it is letting the student choose people that they feel comfortable with, and pairing them to create smaller groups for the oral presentations. Editing the audience and cherry-picking the students’ friends allows for the student to relax and focus on their task.

5.2.2 Motivational Strategies

This section explores the motivational strategies used by teachers in the classroom. Exploring how it can help students with FLA and alleviate future feelings of anxiety.

Three of the teachers used motivational strategies as a way of lowering anxiety when faced with a situation where the student does not want to produce or participate. Johan also illustrates the importance of motivating the students by expressing the fact that the teacher believes in their abilities and growth: “[...] To express an expectation and that ‘I believe that you will be able to grow in this’ - to actually express it.” (Johan, appendix F, authors’ translation). Furthermore, Johan leads his students to understand that school is a place where an individual evolves and develops together and that showing off their skills is not the priority at that moment:

We do not come to school to show how good a student you are. We are here to grow and do things together so that we can evolve and grow as human beings. It is okay just

to be here together and let things happen, but showing what you can do is not a priority. (Johan, appendix F, authors' translation)

Continuously checking in with the students is one way that Johan ensures his students are developing and thriving in the classroom.

Boosting and supporting is another motivational strategy that is brought up; praising the students seems to be important for the overall classroom climate, which could create a low-anxiety classroom. One of the teachers, Johanna, states:

[...] But also make sure that you do not forget to give support, especially on these occasions when you are in the classroom and maybe not do it as specifically as a larger assessment occasion, but praise when it has been a good day. It is easy to forget when you are in the middle of a lesson and then 'Oh now it is over' and you have to go, but I think it is a lot when you remember it. (Johanna, appendix D, authors' translation)

The recurring theme in Johanna and Anna's strategies is praise, and a large amount of it could motivate the students to continue and boost their self-confidence. Boosting and praise could also have an opposite effect. Anna gives an example of how she motivates her students by encouragement: 'It is very hard, a lot of encouragement like just pouring, pouring a lot of things like 'great job' all the time'' (Anna, appendix C, authors' translation). Boosting and praising could also be understood as ratings, as Trylong (1987) discussed, receiving achievement ratings from teachers could create negative correlations for the students and have the opposite effect as to what the teacher thinks it has.

As previously mentioned in the literature review, Spitzberg and Cupach (1984, p. 119) found that motivation is of importance since if a person is not motivated to communicate, they might avoid that situation and therefore miss the opportunity to communicate. Johan, Anna, and Johanna all motivate their students by encouraging them with words of affirmation. They all focus on supporting and expressing their thoughts to uplift the student's spirits. Oller (1988), who reviewed Krashen's input hypothesis found that affective factors such as motivation, anxiety, and self-confidence play important roles in foreign language learning success, which further indicates the importance of the right type of motivation. Furthermore,

Foss and Reitzel (1988, p. 442) state that some second language learners could choose not to communicate simply because they think that their capabilities in the new language are not good enough and not communicating is more rewarding. Since this is unbeneficial to the student's learning journey, it could be beneficial to encourage students.

5.2.3 Emotional Strategies

This section explores the emotional strategies used by teachers to ease foreign language anxiety. This aspect of FLA is arguably the most significant aspect, since anxiety involves many uncomfortable emotions that have to be handled.

The teachers display an understanding of the emotional aspect of FLA, and they refer to different strategies that could alleviate anxiety and help with intense feelings within a student. Lina illustrates the importance of encouragement; this is mainly to boost their self-confidence and make them feel better about themselves. She also uses encouragement as a form of motivation, especially with students who feel fear for no identified reason, she states:

But in general, I think you should still try to encourage and motivate in some way, especially those who have no reason (to be nervous) and they were just scared at some point in their elementary school. You try to create as good relationships as you can so that they are not afraid to talk and tell you how they feel. (Lina, appendix E, authors' translation).

Johan, Johanna, and Lisa also express some form of encouragement and uplifting strategies to reduce anxiety. Being supportive and emotionally available to the students seems very important in creating a safe environment for them to produce without fear. Expressing belief in the student's abilities is an emotional aspect that Johan practices, and showing that the teacher cares about the students is important. Johan illustrates the importance of actually expressing this belief: "[...] To express an expectation and that 'I believe that you will be able to grow in this' - to actually express it" (Johan, appendix F, authors' translation). Lowering the bar in the classroom is another strategy for lowering stress and feelings of anxiety among the students; for example: "[...] To be supportive and try to lower the bar, a lot is about that, it is not dead serious, it is going to be fine and you try to keep them calm in some way" (Johanna, appendix D, authors' translation).

Lisa shows a range of ways to handle students in their different emotional states, adapting her approach depending on whom the student is, supporting their way to self-esteem, and creating space for different emotions in the classroom, some examples of this are:

And I am also trying to find the right amount of pep talk from my side. I don't know how much it helps and I have stopped saying 'I'm proud of you'. No, it matters very little to their self-esteem if I am proud of them or not. I usually say that 'I won't say I am proud of you, because it doesn't matter. The most important thing is that you think you have done something good and that you are proud of what you do'. (Lisa, appendix I, authors' translation)

Furthermore, there is a mention of mental health, which is highly important when working with students who suffer from FLA, and it is especially important for the classroom as a whole: 'I work a lot and talk a lot about mental health and mental illness' (Lisa, appendix I, authors' translation). Lisa's strategy is supported by Teimouri et al. (2019) who found that students' own beliefs about their performance were more strongly affected by anxiety than other measures, like their course grades. By working with mental health, and the students' perception of themselves, this could lead the focus elsewhere and lower the anxiety in the classroom overall.

Horwitz et al. (1986, p. 128) write that it is important to identify the students who are showing signs of anxiety in the classroom; this is the first step in using emotional strategies. By recognizing the students experiencing FLA, the teachers could initiate a conversation about this to help the students. Johanna, Monica, Sofia, Johan, and Lina all express their beliefs that emotional support and understanding are a large part of supporting their students with FLA. The relationship with the students seems to be crucial, listening and giving the students the chance to be a part of their education; Lina tells us how she involves the students in their education: 'I usually ask if they feel comfortable with someone if they want to present to that person' (Lina, appendix E, authors' translation). Johan speaks about understanding the importance of accepting the students' emotions and not ignoring them:

[...] To be able to understand of course, you have to start there, so that you do not gloss over it and think, for example, that it is ridiculous or stupid or something like that, you won't get anywhere with that. (Johan, appendix F, authors' translation)

Another teacher, Sofia, also suggests that understanding, recognizing and listening to the students' troubles is a strategy that could help lower the anxiety leading up to a presentation:

[...] You meet them in it because I think that one thing that helps is listening to them, many people are sort of calmed down by having someone listening to them and recognizing their problems and meeting them in that, talk a little bit about the purpose (of the assignment), what it is that feels hard and how.. Yeah but what are they thinking? How can we resolve this? But a lot is just to listen to them so that they feel that they are being listened to. (Sofia, appendix H, authors' translation)

None of the teachers expressed that they use any coercion towards the students when they are opposed to and not willing to present, an example where this is explicitly pronounced: "I would say that I do not subject a student with that level of anxiety to present in full class" (Monica, appendix J, authors' translation). Johanna, Monica, Sofia, Johan, and Lina all believe that emotional support is a large part of helping their students. The relationship with the students is crucial, to listening and giving the students the chance to be a part of their education. Expressing belief in students' competence could also help change their perception of themselves, since many students who suffer from anxiety perceive that they are weak learners. Spitzberg and Hurt (1984) illustrate the importance of perception while stating that a communicator is competent if perceived so by themselves and/or others, which is achievable by expressing belief and creating a classroom climate where everyone supports each other.

5.2.4 Practice Strategies

This section presents the practice strategies mentioned in the interviews. Four of the teachers describe how they use practice to alleviate FLA in their students. A majority of the teachers give the students opportunities to practice before the actual examination, which could be done in front of a smaller group of chosen people or even by using self-talk. An example of this is Sofia's strategy:

When there are presentations in mind, I try to create practice opportunities. It's not like they are given the task of making their presentation and then just have to stand there and give presentations. How you stand, what and how to say something, they get to practice in pairs or small groups. (Sofia, appendix H, authors' translation).

Sofia uses an approach of practice opportunities and gives the students space and time to practice their speaking in smaller groups before a presentation, which eases the anxiety and increases the students' chance to succeed on the examination. This strategy is supported by Agarwal et al. (2014) who found that a majority of students experience better learning when using retrieval practice, and most importantly, they also experience less anxiety in examinations when using retrieval practice before an examination. This is due to the fact that students become familiar with the test structure and course material, which is what the interviewed teachers do, giving practice opportunities for a special task before the examination.

As mentioned previously, one teacher recommends self-talk to her students. They give an example of how a teacher could work with students who fear speaking English overall; Anna explains:

You could start talking to yourself, talking out loud at home and practicing by yourself so that you practice the problems, but also to listen and watch series, YouTube, look around. Almost like making yourself a little more comfortable so that you can come to school and dare a little more. (Anna, appendix C, authors' translation).

The strategy is to encourage the students to practice speaking to themselves as a way of revising language mistakes and developing a better sense of their own language production; she further adds that listening to English on various platforms can be beneficial.

Monica enforces the idea of practicing and the implications of the practice, and experiences that students who experience anxiety need more practice. She expresses: 'Like, practice makes perfect, you practice, practice, practice until you feel like you can do it, usually the students who experience anxiety do not practice enough' (Monica, appendix J, authors'

translation). The perspective of tough love where the students are greatly encouraged to do the task, even if they oppose the idea of speaking out loud, is sometimes used by Lisa:

I work quite a lot with what I call ‘nice bullying’. Especially in small groups, I will not accept that they are not reading aloud for example. [...] I want you to read this sentence again. (Lisa, appendix I, authors’ translation)

Inada (2021, p. 37) encountered successful strategies for lowering language anxiety; one of the strategies is practice. A task that is important in lowering anxiety is practicing speaking English using self-talk, such as Anna experienced. Inada (2021, p. 37) illustrates the importance of practice to improve students’ willingness to communicate; by giving them the ability to speak freely and practice, the students can improve their oral production. According to Inada (2021, p. 38), the lack of practice can lead to students underestimating their abilities in oral production, thus creating fear and anxiety in this un-practiced ability and low self-confidence when it comes to speaking. Sparks and Ganschow (2007) found that students who exhibited high levels of anxiety were often scoring lower in proficiency levels; this could be due to the lack of practice. A lower proficiency can as shown be a result of anxiety limiting a student, which further illustrates the importance of giving students’ opportunities to practice in ways that they feel comfortable with.

5.2.5 External and Other Strategies

Some strategies are not recurring enough to create a theme; however, they are still chosen as they are an interesting course of action. Monica and Lisa have both brought in external individuals that can help their students. Monica mentions a teacher resource, someone who helps the students in class and also alleviates the pressure that is on the teacher by co-assessing: “[...] Then perhaps you might bring in an extra teacher as a resource, who can help with co-assessing.” (Monica, appendix J, authors’ translation). A situation where the student’s parents are involved is brought up; this is mainly to find other strategies on how to work with a student who struggles with anxiety, and it is possible that the parents could identify a better course of action. However, this could also have the opposite effect on the student; Lisa explains how she works: “Me and the students’ adults had many long conversations about how we could make it as easy as possible for the student.” (Lisa, appendix I, authors’ translation). In situations where oral presentations are present, one

teacher allows students to use help such as scripts or cue cards to lower the anxiety levels; using other enforcement in this situation can increase the chances of the student being successful in their presentation. This could be illustrated through one teacher's account:

I also think they are usually allowed to have. Often they feel more secure if they can bring cue cards or even a script, I usually try not to have scripts of course but those who are really nervous.. Well fine, they can bring a script. (Sofia, appendix H, authors' translation)

Agreeing upon special signals that the student can use when feeling overwhelmed in the classroom is another strategy that a teacher uses. This gives the student an ability to communicate with their teacher without having to express themselves in front of the class, as this could lead to more anxiety. This can be related to Fuss and Reitzel (1988, p. 443) who write that communicating might be anxiety-inducing for some students, they become overwhelmed when having to tackle the task of speaking in the foreign language. Therefore, having special signals as mentioned earlier can give students better opportunities to communicate with the teacher without having to use oral language. Lisa shows us an example of how this works with a student experiencing FLA:

[...] And we came to the conclusion that if it really does not work, you can just signal me and I won't even call your name. But try to be involved when you can, be present in the room and when you feel ready to... But when, if you come to the conclusion that it's not possible to present, we will have this signal. (Lisa, appendix I, authors' translation)

Other external strategies the teachers mention are breathing exercises or having something to eat or drink. These strategies are possibly used to give the student a way of excusing themselves without having to expose the actual reason, since it can be stressful for students to express their feelings. Another example from Lisa: "If there are students who need to be taken care of more carefully we talk a little about strategies, such as breathing exercises, you can bring something to drink or chew on chewing gum" (Lisa, appendix I, authors' translation). Lisa continues by shedding light on another course of action that could give the student an outlet:

When I see that the students are not participating or are half asleep, I ask "do you need to leave the classroom, take a walk, go to the café and get some water and a sandwich or pretend to go to the café?". (Lisa, appendix I, authors' translation)

These external strategies can be used as a distraction from anxiety and as a way for the student to focus on something else momentarily. Focusing on breathing, such as Lisa mentions, could be used as a distraction from the uneasy feelings of anxiety. In correlation with Zhang and Zhang (2020) who found that teachers who adjusted their teaching practices to their students' needs were successful in reducing anxiety, the teachers' strategies in this section show that they have an understanding of the students' needs and how to adjust their practices to help them.

6. Conclusion

This study has been conducted with the aim of shedding some light on language anxiety, and the strategies that teachers of English use to support students who experience language anxiety. Anxiety-inducing situations have been identified and presented. Five different teacher strategies have been identified and sorted into themes, where they are presented and discussed in relation to previous research. All eight teachers have identified oral presentations as the most anxiety-inducing situation for students. The main focus of this study was to explore the strategies teachers use. It is found that task strategies are most common, where the teacher adapts or changes the task to create an opportunity for the student to execute the task in a way that lowers their anxiety. Most teachers chose to create smaller groups for the students in question when it came to oral presentations. Motivational strategies are also brought up, where the teacher motivates and supports students by explicitly telling them that they can succeed. Emotional strategies are also prominent with six teachers using them. The main factor that is brought up under emotional strategies is understanding FLA and giving the students the ability to speak while listening to their emotional needs. Encouragement is also found to be an important factor in emotional strategies. Four teachers used practice as a way of lowering anxiety before an examination, giving the students time, space and opportunity to practice with themselves and friends has clearly been a strategy that supports the alleviation. Finally, the choice to include external and other strategies; this is mainly due to the fact that the strategies mentioned are deemed interesting but not frequent enough to create their own theme. Other strategies included speaking to parents, giving the student an outlet where they could leave when having anxious feelings, unique signals or having something to eat and drink.

Drawing from the results, different strategies overlap and interact with each other, proving that the teaching profession is fluid, constantly having to adapt and adjust their strategies to fit their students. A teacher might not be able to motivate without praising, depending on the student. Another clear thing is that teachers work very differently in their profession, proving that one teacher does not have a mould. This study contributes to the research field that focuses on foreign language anxiety, and hopefully this study has contributed to some more insight into teachers' awareness about FLA and how they work with this phenomenon. The study is focused on a Swedish school context to help Swedish English teachers in their profession become more aware of FLA and adapt successful strategies to alleviate it.

7. Limitations and Future Research

This study can work as a contribution to the understanding of the phenomenon of language anxiety; and how teachers identify and work with it. The study is conducted on a limited number of teachers, mostly from upper secondary school, and with limited time. This subject could benefit from studies focusing on lower secondary, elementary, and higher adult education in a second or third language context. These conditions narrow the results, and therefore, the study cannot give a generalizable conclusion. Since the data in this thesis is limited, the suggestion is that future research be conducted in a more focused area and a larger sample of data be collected. It would be rewarding to research this subject on a larger scale, through survey studies, to educate and understand how to help the future of working with FLA in a Swedish context. To fully understand the complexity of teaching and the emotional stress in relation to producing English, further inquiries should be made.

8. Implications for teachers

For teachers overall it is important to understand the concept of language anxiety and how this affects the students, classroom and the profession overall. During the three to five year period a teacher studies, there is very little to no information taught on what FLA is and how to work with it. This study allows teachers to consider the presence of FLA in their classrooms, and our suggestion is to use this study as a guideline of how to handle and work with students who experience anxiety, especially in oral production. Since FLA is recurring among students today, teachers need to be aware of it to be able to evaluate which strategies are appropriate for the situation. From reading this study, teachers can benefit from different strategies that have been identified to alleviate language anxiety. Task strategies could give an understanding of how a teacher can adapt the examinations and tasks to facilitate students' language learning. The motivational strategies and emotional strategies show us how a teacher can speak to their students with encouragement and uplifting expressions as a way of easing their anxiety. Having an open mind and listening to students is a significant strategy that is easy to see past. However, it is the key to understanding the student's anxiety and learning how to work with it. The study also brings up practice strategies that illustrate the importance of giving students the space and ability to practice their tasks before executing them. Finally, external and other strategies reflect that teachers still have their own quirks, and that specific situation-bound and individual-bound courses of action are still worthy strategies. This study further illustrates the importance of teachers ensuring that the students receive the best opportunities for succeeding in their education without feelings of anxiety limiting them.

References

Agarwal, P. K., D'Antonio, L., Roediger, H. L., McDermott, K. B., McDaniel, M. A., (2014). Classroom-based programs of retrieval practice reduce middle school and high school students' test anxiety. *Journal of Applied Research in Memory and Cognition*, 3(3), 131-139, ISSN 2211-3681. <https://doi.org/10.1016/j.jarmac.2014.07.002>.

Braun, V., & Clarke, V. (2022). *Thematic Analysis*. Sage Publications Ltd.

Csizér, K., & Kalman, C. (2019). A study of retrospective and concurrent foreign language learning experiences: A comparative interview study in Hungary. *Studies in Second Language Learning and Teaching*. 9 (1), 225-246. <https://doi.org/10.14746/ssl.2019.9.1.10>

Foss, K. A., & Reitzel, A. C. (1988). A Relational Model for Managing Second Language Anxiety. *TESOL Quarterly*, 22(3), 437–454. <https://doi.org/10.2307/3587288>

Gardner, R. C. (1985). *The Attitude/Motivation Test Battery: Technical report*. University of Western Ontario, Department of Psychology.
<https://publish.uwo.ca/~gardner/docs/AMTBmanual.pdf>

Gopang, I. B., Bughio, F.A., & Pathan, H. (2015). Investigating foreign language learning anxiety among students learning English in a public sector university, Pakistan. *Malaysian Online Journal of Educational Science*, 3(4), 27–37.
<https://mojes.um.edu.my/article/view/12784>

Headley, C., & Campbell, M, A. (2013). Teachers' Knowledge of Anxiety and Identification of Excessive Anxiety in Children. *Australian Journal of Teacher Education*, 38(5), Article 4. 48–66. <http://ro.ecu.edu.au/ajte/vol38/iss5/4>

Horwitz, E. K. (1986). Preliminary Evidence for the Reliability and Validity of a Foreign Language Anxiety Scale. *TESOL Quarterly*, 20(3), 559–562. <https://doi.org/10.2307/3586302>

Horwitz, E. K., Horwitz, M. B., & Cope, J. (1986). Foreign Language Classroom Anxiety. *The Modern Language Journal*, 70(2), 125–132. <https://doi.org/10.2307/327317>

Horwitz, E. K. (2001). Language anxiety and achievement. *Annual Review of Applied Linguistics*, 21, 112–126. <https://doi.org/10.1017/S0267190501000071>

Inada, T. (2021). Teachers' Strategies for Decreasing Students' Anxiety Levels to Improve Their Communicative Skills. *English Language Teaching*, 14(3), 32-41. <https://doi.org/10.5539/elt.v14n3p32>

Oller, J. W. (1988). Review of The Input Hypothesis: Issues and Implications, by S. D. Krashen. *Language*, 64(1), 171–173. <https://doi.org/10.2307/414800>

Lian, L. H., & Budin, M. B. (2014). Investigating the relationship between English language anxiety and the achievement of school-based oral English tests among Malaysian Form Four students. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, 2(1), 67–79.

Liu, Y., & Lu, X. (2021). Implementing task-based language teaching to reduce foreign language anxiety in EFL learners. *Frontiers in Psychology*, 12, 648791.

MacIntyre, P. D., & Gardner, R. C. (1991). Methods and results in the study of anxiety and language learning: A review of the literature. *Language Learning*, 41(1), 85–117.

Macintyre, P. D., & Noels, K., & Clément, R. (1997). Biases in Self-Ratings of Second Language Proficiency: The Role of Language Anxiety. *Language Learning*. 47(2), 265-287. <https://doi.org/10.1111/0023-8333.81997008>.

Nilsson, M. (2020). Beliefs and Experiences in the English Classroom: Perspectives of Swedish Primary School Learners. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 10(2), 257-281. <http://dx.doi.org/10.14746/ssllt.2020.10.2.3>

Sparks, R.L. and Ganschow, L. (2007), Is the Foreign Language Classroom Anxiety Scale Measuring Anxiety or Language Skills?. *Foreign Language Annals*, 40: 260-287. <https://doi-org.ezproxy.server.hv.se/10.1111/j.1944-9720.2007.tb03201.x>

Spielberger, C. D. (1983). *Manual for the state-trait anxiety inventory*. Palo Alto, CA: Consulting Psychologists Press 3(1).

Spitzberg, B. H., & Cupach, W. R. (1984). *Interpersonal Communication Competence*. Beverly Hills, CA: Sage.

Spitzberg, Brian & Hurt, H.. (1987). The measurement of interpersonal skills in instructional contexts. *Communication Education*, 36(1), 28-45.

<https://doi.org/10.1080/03634528709378639>.

Teimouri, Y., Goetze, J., & Plonsky, L. (2019). Second language anxiety and achievement: A meta-analysis. *Studies in Second Language Acquisition*, 41(2), 363–387.

Trylong, V. L. (1987). *Aptitude, attitudes, and anxiety: A study of their relationships to achievement in the foreign language classroom*. Unpublished doctoral dissertation, Purdue University, West Lafayette, IN

Toghraee, T., & Shahrokhi, M. (2014). Foreign language classroom anxiety and learners' and teachers' beliefs toward FLL: A Case study of Iranian undergraduate EFL Learners. *International Journal of Applied Linguistics and English Literature*, 3(2), 131–137

Vetenskapsrådet. (2024). *Etik i forskningen och god forskningssed*. Sourced 2025-03-06 from <https://www.vr.se/uppdrag/etik/etik-i-forskningen.html>

Young, D. J. (1991). Creating a Low-Anxiety Classroom Environment: What Does the Language Anxiety Research Suggest? *Modern Language Journal*, 75, 426-437.

<https://doi.org/10.1111/j.1540-4781.1991.tb05378.x>

Zhang, J., & Zhang, Y. (2020). Reducing foreign language anxiety through cognitive-behavioral strategies: A quasi-experimental study. *Frontiers in Psychology*, 11, 1373

Appendices

Appendix A:

Interview Questions

Have you ever encountered students who experience language anxiety?

What situations do you find that students experience the most anxiety in?

- How do you notice that?

Is there anything you feel you can do to help students who experience anxiety?

Is there any way a student can get support when experiencing language anxiety?

How would you describe the social environment/climate in the English classroom?

Are there students being more or less comfortable with speaking English?

Any examples?

Can you tell us about a situation where you faced a situation where one (or more) students did not want to participate in an oral presentation?

- What happened, how did you resolve this?

Does it differ between classes or the different high school programs?

- Who is it more visible in? Do the students who experience language anxiety share some common traits?

Why do you think students experience this type of anxiety?

- Why do you think is English such an important subject for students to be able to handle?

What are the typical symptoms of a student who experiences language anxiety?

- Do they cut class? Sit at the back of the classroom? Rarely speak?

Appendix B:

Letter of Consent

Information om behandling av personuppgifter och medverkande i studentarbete vid Högskolan Väst

Information om studentarbetet

Syftet med studien är att utforska strategierna och lösningarna som lärare i engelska arbetar med för att hjälpa elever som lider av ångest i relation till muntlig produktion på Engelska. Sammanhanget begränsas till svenska grund och- gymnasieskolor och främst Engelska som andraspråk. Målet är att presentera data som ger en uppfattning om hur lärare arbetar för att stödja och arbeta med elever som lider av ångest i klassrummet, och att diskutera de strategier som är relevanta och framträdande.

Under arbetet ska en intervju genomföras och transkriberas i enlighet med etiska riktlinjer. Intervjudatan ska sedan analyseras med hjälp av en kvalitativ metod.

Vilka personuppgifter kommer att behandlas?

I studentarbetet kommer följande personuppgifter att behandlas av studenter vid Högskolan Väst:

Yrke och arbetsplats (grundskola/gymnasiet).

Vad är ändamålet med behandlingen av personuppgifter?

Ändamålet med behandlingen är att genom dina svar undersöka vad du som lärare har för erfarenheter och arbetssätt kring elever som upplever ångest i engelskundervisningen.

Med stöd av vilken rättslig grund kommer personuppgifterna att behandlas?

Personuppgifterna behandlas med ditt uttryckliga samtycke. Deltagande i studien är helt frivilligt och du kan när som helst återkalla ditt samtycke utan orsak.

Hur behandlas personuppgifterna?

All behandling av personuppgifterna som samlas in följer dataskyddsförordningens allmänna principer.

I korthet går dessa principer ut på att personuppgifterna ska begränsas till vad som är relevant och ändamålsenligt för studentarbetet, att insamlade uppgifter ska vara korrekta och att de ska behandlas med konfidentialitet. Högskolan Väst ska även garantera korrekthet och öppenhet gentemot dig, vad gäller hur dina personuppgifter behandlas för studentarbetet, under och även efter dess genomförande.

Personuppgifterna kommer att samlas in via intervju i form av röstinspelning och eventuella skriftliga anteckningar. Insamlade uppgifter kommer att förvaras i enlighet med Högskolan Västs regelverk. Dina uppgifter kommer att behandlas så att ingen obehörig kan ta del av dem. För att säkerställa integriteten av personuppgifterna kommer vi att vidta skyddsåtgärder i form av anonymisering när intervjun presenteras. Enskilda personer kommer inte kunna identifieras i publicering av resultatet för studentarbetet.

Personuppgifter kommer att lagras till dess att ändamålet med behandlingen upphör eller till dess att du återkallar ditt samtycke. Efter genomförd kurs EXE601 kommer personuppgifterna att raderas. Personuppgifterna kommer endast att behandlas i utbildningssyfte enligt ovan angivna ändamål vid Högskolan Väst och kommer inte att spridas vidare till någon annan mottagare.

Vem är ansvarig för behandlingen av personuppgifterna?

Studenterna Marianne Shamoual och Louise Jeffberg på Högskolan Väst är personuppgiftsansvarig och ytterst ansvariga för behandlingen av dina personuppgifter för studentarbetet. Högskolan Väst kan nås via servicecenter@hv.se eller telefon 0520-22 30 00.

Har du funderingar eller klagomål om hur dina personuppgifter behandlas kan du alltid vända dig till högskolans dataskyddsombud på dataskydd@hv.se

Vilka är mina rättigheter?

Enligt dataskyddsförordningen har du rätt att få ta del av samtliga personuppgifter om dig som behandlas (s.k. registerutdrag). Du har även rätt att få dina uppgifter rättade vid fel, rätt att begära radering, begränsning eller invändning mot behandling av personuppgifterna. Du kan när som helst återkalla ditt samtycke utan att behöva ange orsak.

Vill du göra en begäran enligt ovan eller ta del av de uppgifter som Högskolan Väst behandlar om dig bor du i första hand kontakta ansvariga studenter och/eller dennes handledare. Du kan även vända dig till Högskolan Västs dataskyddsbud på dataskydd@hv.se

Är du missnöjd med högskolans behandling av dina personuppgifter har du alltid rätt att lämna klagomål till Integritetsskyddsmyndigheten. Du kan kontakta dem på imy@imy.se eller 08-657 61 00

Kontaktuppgifter till ansvariga studenter och handledare

Högskolan Väst

Studenter

Louise Jeffberg - louise.jeffberg@student.hv.se

Marianne Shamoual - mash0018@student.hv.se

Handledare

Alastair Henry - alastair.henry@hv.se

Samtycke

Härmed samtycker jag till att delta i studien ‘*Exploring Teacher Strategies to Alleviate Language Anxiety in Swedish L2 Learners*’, samt att mina personuppgifter behandlas för ovan angivna ändamål. Jag bekräftar att jag har tagit del av ovanstående information och är införstådd med hur mina personuppgifter kan komma att behandlas. Jag är medveten om att mitt deltagande är helt frivilligt och att jag kan avbryta mitt deltagande när som helst utan att ange någon orsak.

Datum och ort:

Underskrift:

Namnförtydligande:

Appendix C: Anna

Intervjuare 1: Då är våran första fråga om du någonsin har stött på elever som har ångest inför att prata på engelska?

Lärare 1: Ja, det har jag gjort, det är väldigt många som har den ångesten kan jag uppleva, och den har alltså man hade kunnat jobba med det på flera olika sätt... men verkligen det är många som inte vågar tala i helklass eller tycker att det är jobbigt när de, även när det kommer till att prata framför en lärare också att de känner kanske att de ska bli bedömda när de ska prata framför en lärare så att det blir liksom ja, att dom är skakiga, vågar inte säga saker så att det det tycker jag att det händer hela tiden.

Intervjuare 1: Ja, vad är det för? Du nämnde ju några situationer där du kan se att de har den här nervositeten eller ångesten, alltså finns det några specifika eller mer utstående situationer där du kan se detta?

Lärare 1: Ja, det finns ju de eleverna som faktiskt är så att nu är jag jättenervös så säger att de var nervösa, men jag har ju tatt in elever, i årskurs nio till exempel och haft lite muntliga övningar med dem när de skulle bara förklara med andra ord och säga ja, "men ja ni vet jag är väldigt dåligt på uttal och sånt där", ja men att det är lugnt det är bara övning. Du blir inte bedömd så och försöker man liksom stötta och försöka stötta där, "det är jättebra, jättebra" liksom att "ja men det var snyggt förklarat" så sen så är det dom som inte vill tala framför andra utan kan prata med någon som de är mycket bekväma i ett annat sammanhang till exempel. Vi har tillgång till ett grupprum i just den här klassen och då kan jag också kasta ut dem där och då blir de mer bekväma ibland med det. Men det är ju fortfarande det här. Jag tror att mycket att sitta som lärare är också en liten press. Inte bara att prata engelska överlag liksom, med någon annan utan även framför mig.

Intervjuare 1: Men de upplever ändå att det blir jobbigt trots att du säger att det här är ingenting som kommer betygsättas. Ja, så det sitter fortfarande kvar trots att du ändå har tagit bort det som man kan tänka är det jobbigt så att säga.

Lärare 1: Ja exakt, just det.

Intervjuare 1: Är det något speciellt som du känner funkar bra för att stötta de här eleverna som uttrycker den här typen av ångest?

Lärare 1: Den är väldigt svårt, väldigt mycket berömd alltså bara ös överösa liksom grymt jobbat hela tiden, men sen att så har jag jag vet ju att många elever kanske inte vågar, vissa som vågar tar ju för sig jättemycket och även kanske har ja, stereotypiskt eller vad man nu säger, alltså bättre alltså ett uttal, än på andra har och att de inte de andra kanske inte vågar uttrycka sig i större klass, men att sätta dom i grupper eller i par där de faktiskt känner sig bekväma så även fast det är väldigt många lärare här som kanske tycker att man ska ja, de ska inte sitta med varandra så tycker jag att det är ganska viktigt speciellt för mig på engelska, att de får lov att flytta runt så att de sitter med någon som de är bekväma för att jag har ju själv haft en ångest än för att prata för andra som jag inte känner då är det skönt att ha någon som är bekväm med.

Intervjuare 1: För alltså jag vet inte hur det funkar för er, men vi pratar ju väldigt sällan om uttal när vi har våra VFU- klasser, är det någonting som ni tittar på eller vart kommer det härifrån att elever är så nervösa just för uttalet?

Lärare 1: Det har jag frågat mig väldigt ofta faktiskt och jag tror ju att för jag försöker ju ta in liksom vi har ju när vi jobbat med olika länder så jobbar du till exempel i sjuan med indisk alltså Indien då och vi pratar lite om dialekter och alltså det får ändå trycka på att det finns väldigt mycket olika dialekter att det är så många olika länder i Afrika som har engelska liksom, och hur låter de att det, det finns ingen engelska som är bättre än dom andra. Man ska ju kunna förstå allihopa, men jag tror ju att den här just alltså just med hur mycket de kollar på telefonen, alltså det är ju väldigt mycket tiktok, det är, och allting är ju på amerikansk engelska så att de flesta de som man vet kollar mycket på tiktok och liknande har ju väldigt amerikanskt uttal, medans de som inte kollar speciellt mycket på telefonen och lär sig i skolan oftast har lite mer svensk intonation och kanske speglar ganska mycket på vad jag hur jag pratar också, men jag försöker ju få in dom olika uttal och olika sätt att stava orden liksom som man får lite olika så att man ska lära sig båda två och nu pratar engelska, brittiska engelska och amerikanska ingenting.

Intervjuare 1: För du pratar brittisk va?

Lärare 1: Ja, det är en blandning. För att jag själv pratar vi kanske med mer brittisk men samtidigt så har jag ju fått eftersom de kanske inte förstår allting så får man ju alltså standardisera den på nåt sätt och då är det lätt att man bara ja, mer amerikaniseras eller vad säger man jobbar ja.

Intervjuare 1: Ja, ja så får man ju göra annars så kan det ju bli jättefel.

Lärare 1: Ja.

Intervjuare 1: Men låt oss säga då att du stöter på en elev som uttrycker jättemycket oro och ångest liksom för det här. Finns det något sätt som den här eleven kan få hjälp eller stöttning, utöver dig så att säga?

Lärare 1: Jättebra fråga. Jag tror att jag har många har jag tipsat om jag har några stycken, den årskursen som jag eller åttan då som jag undervisar som har väldigt svårt med just tala för att man stakar sig, ja för man blir nervös. Då har jag tipsat om man ska prata med sig själv. Alltså typ att man börjar prata med sig själv pratar högt hemma liksom och öva för sig själv så att man övar problemen, men även att lyssna och kolla på serier eller lyssna på ja, kolla på YouTube alltså att man kollar runt liksom bara på ett ja. Ungefär liksom så att man blir lite bekväm själv så att man kan komma till skolan och våga lite mer.

Intervjuare: Har ni någon sådan här ("elevhälsoteam") alltså som har med elevhälsa och göra och lite sådant som man kanske kan stötta upp med? Hur funkar det med olika resurser?

Lärare 1: Jag, jag tycker att det är för, jag tycker inte att jag får något speciellt till utav till just i mitt ämne utan alltså specialläraren, specialpedagogen, de har ju svenska och matte till exempel. Och det jag har inte fått något speciellt stöd i engelskan. Utan engelskan så är det liksom, det är jag och mina kollegor som har haft engelska som lite troliga själva ta fram uppgifter att göra och tips och tricks liksom så att nej det tycker jag inte att jag har fått.

Intervjuare 1: Jaha, okej, du får agera helhet så att säga, du får vara både stötta mentalt och i ämnet då?

Lärare 1: Ja.

Intervjuare 1: Men om man kollar då på, eftersom du har två ämnen så så om man jämför lite eller kollar lite på skillnaden mellan klimatet i det engelska klassrummet och i ditt andra ämne, vad skulle du säga eller hur skulle du beskriva det är engelsk i det klassrummet klimatet som är där eller liksom omgivningen?

Lärare 1: Ja men ändå ganska alltså just nu ändå ganska positivt, skulle jag säga, men det är, även för att jag pratar engelska, och ibland kan pendla mellan så är det fortfarande majoriteten av eleverna pratar ju bara svenska med varandra och de... dem jobbar med, pratar på svenska, skriver på engelska, så att om inte jag har liksom styrt i klassrummet, "nu ska vi prata engelska i de här uppgifterna får ni" så är det sällan som det blir engelska.

Intervjuare 1: För jag minns det från våran VFU att på just engelska lektionerna så var det precis som att eleverna alltså det blev liksom en tension i luften, alltså alla man kände av att eleverna var nervösa, det var inte lika avslappnat är det någonting du..?

Lärare 1: Ja, men det det kan jag hålla med om för eftersom jag har det engelska och svenska med nu har jag till exempel min egen klass som jag har båda med så blir det en helt annan sak när jag har svenska sen. 000, efter en gång så här, mina engelska gånger brukar vara snäppet lugnare än vad svenskalektionerna blir.

Intervjuare 1: Vad tror du det beror på att de är lugnare?

Lärare 1: Det är ju och jag kan tänka mig att det är osäkerheten i, alltså att man inte är helt 100% på hur det är liksom för att de flesta har ju om vad "vi kan svenska" liksom och "så ska vi lära oss" skriva texter oftast så. Det är texttyper och diskutera det, men då har man ju ändå svenskan att diskutera på. Man är engelskan, ja då är vi osäkra på ord liksom nu ska vi få in dem i texter och vad heter det och att man kanske inte vågar säga framför andra fråga vad det är för någonting. Ja, så det blir lite mer det att hålla upp handen för att jag har ju en väldigt ganska högljudd klass liksom som så är det en fråga så frågar de det rakt ut, men när vi kommer till engelska så är det väldigt många fler som håller upp handen istället.

Intervjuare 1: Du pratade lite om det här innan. Kan du berätta lite om någon situation, om du har varit i en sådan, en elev eller flera då som inte har velat göra presentationer, muntliga presentationer och hur ni har gjort i de situationerna?

Lärare 1: Men jag har faktiskt inte haft så mycket i engelska utan engelska har liksom jag fokuserat och ta ut dem i grupper liksom och så får de prata, jag har inte haft helklass presentationen i engelska utan jag har tagit det alltså mindre grupper.

Intervjuare 1: Är det ett medvetet val från dig eller?

Lärare 1: Det har varit från mig. Och liksom det är alltså det har väl varit medvetna val efter frågor som "måste jag verkligen hålla det från allihopa?". Att det kommer från. För att även fast de är väldigt högljudda så är de väldigt nervösa talare inför klassen. Så att det gör de helst inte.

Intervjuare 1: Så du har ändå haft med dig den medvetenheten och valt att lägga upp dina presentationer på det sättet på grund av den här ångestproblematiken som du har sett då?

Lärare 1: Sen så har jag alltid erbjudit att "vill du ta det helt klass så får du ta det i helklass", men vill man inte så delar vi upp det istället. Så jag har haft några som har haft helklass, men är väldigt få. Jag tror att där kommer väl också den här nervositeten att kanske den som ställer sig upp och vågar framför det ganska självsäker i språket och så det också kan jag tänka mig att det sprids ju också en liten nervositet hos de andra att man jämför sig, men "jag har inte lika bra uttal" eller att "jag kan inte lika mycket engelska som den personen så det vill inte jag göra".

Intervjuare 1: Nej, och nu gick du in på nästa nästa sak jag tänkte ta upp med att man kan ju vara olika bekväm i att prata engelska och. Liksom hur du märker det hos elever?

Lärare 1: Alltså det är, det är väldigt olika. Vissa blir ju bara väldigt tysta, men vissa drar sig ju undan och bara pratar svenska, till exempel att de.. Eller skojar bort det och inte tar det på allvar till exempel att man ska, men jag har ibland kört med såna här, olika ämnen som man kör och så trycker man nånstans snurrar den så (någon typ av lek). På den och där märker

man ganska tydligt vilka som helst inte pratar engelska. De kanske säger några ord och kommer tillbaka till svenska igen.

Intervjuare 1: Okej.

Lärare 1: Att de inte riktigt känner sig bekväma med det och sen så tycker jag ändå att jag har ganska många elever som faktiskt säger åt mig vad det gäller. "Jag vill inte, men jag vågar inte." Ja, framför klassen.

Intervjuare 1: Mm. Ja, men har du har du märkt liksom. Nu vet jag inte hur många olika klasser du har, men har du märkt att det är någon skillnad mellan vissa klasser, alltså de yngre eller de äldre blir ju för din del då.

Lärare 1: Jag kan tycka alltså jag har ju tre åttor nu. Jag har ju undervisat i mellanstadiet innan och där är du lite mer, där är de ju lite mer bekväma med varandra. Men just grupp dynamiken här är ju.. Speciellt min egen klassare eller mycket man skrattar vi och gör narr av varandra och hur man ser ut, hur man är, ursprung och liknande och det tror jag också spelar in, det här att man inte vågar tala inför klass för att man inte vill bli skrattad åt. Men så börjar bli bättre på det så jag hoppas att det speglar sig på alla ämnen och på engelskan med att man är accepterande och sen så när jag försöker alltså jag tycker ändå att själv att jag har försökt liksom redan från början att vi ska vara accepterade mot varandra att vi är det finns ingen engelska som är fel och det för att det faktiskt finns massa olika dialekter och att det inte är något som är bättre än något annat. Och lite så här att du skrattar åt någon, nej men då ringer jag hem.

Intervjuare 1: Ja okej, ja, du, du hanterar det så för att det jag funderade lite på det sådär, men hur gör man i för att man vill ju ha ett klassrum där alla är accepterade och så där och hur gör man då man har en klass där man skrattar åt varandra eller liksom har den här negativa och approachen till varandra. Hur gör man?

Lärare 1: Jag talar med eleven framförallt, men jag ringer alltid hemma för att, alltså märker av jag det och även om det är någonting som någon kommer och säger så tänker jag att det är viktigt att ta tag i det med en gång. För det är inte okej och så därför tror jag att de vet om det också redan från början för att jag börjar med i sjuan så att det känns inte som det sker lika

ofta, alltså så ofta. Så att jag är väldigt mycket färre hem ringningar i åttan, än vad jag hade i sjuan.

Intervjuare 1: Mm, de har lärt sig att det är ingen idé att göra det här nu liksom. Men om du om du ser över de eleverna som de märkt har den här ångesten är det, kan du se någon länk mellan dem, alltså att så där ja, men student ett och student två de verkar dela att de båda någonting som liksom gör att de är i samma kategori på något sätt eller "common traits".

Intervjuare 2: Om du ser några gemensamma drag? Mellan de studenterna.

Lärare 1: Oj, vad svår fråga. Jag har faktiskt inte ens tänkt på det. För att i första som jag säger att alltså då tänker jag ja, men det de kanske är alltså svaga i ämnet överlag så, men samtidigt så jag har ju de elever som är som har f som är alltså jätte utåt och vågar liksom oavsett och vågar ha fel, nja jag vet inte...

Intervjuare 1: Ingenting som står ut liksom?

Lärare 1: Nej, jag tror att det är alltså oftast så är det dom alltså de som inte vågar prata, det är ju de som har svårt ämnet överlag, alltså både läsa och skriva, alltihopa. Det tror jag absolut, jag märkte det på en elev som jag hade som jag F-varnade i sjuan som jag fick att byta språkval till engelska med mig och h*n har ju höjt sig otroligt mycket och nu är h*n ju alltså mycket mer utåt att fråga frågor och vågar fråga liksom "vad betyder det var engelska?" till exempel och med så att jag tror väl det också att höjer man förståelsen med ämnet överlag så kanske de blir lite mer bekväma för att fråga de här frågorna med.

Intervjuare 1: Så det är lite beroende på relationen till läraren?

Lärare 1: Ja, absolut. Ja, det hade nog jag sagt. Absolut.

Intervjuare 1: Men kommer det sig eller varför tror du att de här studenterna har den här typen av ångest. Vart tror du att det kommer ifrån?

Lärare 1: Förlåt, men jag ska bara kolla att det är någonting som låter. Ja, osäkerheten, ja, det är ja, fast egentligen vilken bra fråga, jag tror inte på något sätt så tror jag inte de ser

kopplingen mellan det här som alltså till exempel svenska som andraspråk och svenska och där ser de som ingen skillnad, för “vi kan svenska allihopa”, men på något sätt liksom när det kommer till engelska, lära sig ett nytt språk när vi helt plötsligt jätte obekväma, vilket jag faktiskt inte vet, jag tycker det är jättekonstigt, men jag tror väl också att det kanske är alltså jämförelse med andra liksom att man är på olika nivåer och någon som har jättelätt för det, för jag tror alltså de som har svårt i matte till exempel, väldigt många kanske inte vågar fråga efter hjälp eftersom de ser att dom andra som är har det jättelätt för sig också, så att det är väl. Ja, hur bekväm man är med ämnet kanske överlag i språket.

Intervjuare 1: Men. Varför tror du att engelska är så för det alltså det verkar ju som att engelskan är ganska viktig, därför blir man nervös. Men varför tror du att eleverna uppfattar engelska som väldigt viktigt?

Lärare 1: Ja, jag tror att det ligger kanske lite i att det är.. för att som engelsklärare så här “engelska är viktigt för att man ska kunna prata med folk i hela världen” liksom att det är ett väldigt mål så att man ska kunna ha det för att kommunicera och sen så att det ligger som ett grundämne att du måste faktiskt ha ett E minst för att kunna ta dig till gymnasiet och där tror jag också att det ligger väldigt mycket press på dom alltså man måste ha bra engelska för att kunna ta sig vidare för att kunna gå på gymnasiet och kunna ta sig in på det man faktiskt vill bli eller som måste jag ha engelskan med mig. Så att det kan ju vara absolut vara det också.

Intervjuare 1: Ja, vi pratade ju lite om det tidigare, men jag tänker gå tillbaka igen. Vad är de här typiska symptomen som du ser hos eleverna som har den här ångesten?

Lärare 1: Ska vi se... jag ska bara kolla... vilka är det (Kollar ut över det tomma klassrummet). Hur de agerar menar du?

Intervjuare 1: Ja, det som du ser på eleven att okej nu upplever den här eleven ångest eller nu är det svårt nu är det tufft eller utmanande för den här eleven.

Lärare 1: Ofta så är de tysta. Alltså ofta så vågar de inte alltid be om hjälp. Skulle jag nog säga. Nej, det är det ja när man tänker runt så att jag tror att de som har det svårt och inte vågar prata lika mycket framför andra eller vågat be om hjälp när det kommer till engelska texter och skrivningar liksom och att man inte vågar visa det.

Intervjuare 1: Men det är det drar de sig undan liksom sitter längst bak i klassrummet eller struntar i att komma eller så?

Lärare 1: Nej, det har jag alltså för alla kommer faktiskt man och de har ju bestämda placeringar också så att de är placerade där de sitter och jag går ju alltid runt klassrummet, jag tycker det är jätteviktigt att faktiskt kolla in med varje elev, men de som är in som drar sig undan det märks till liksom. "Ja, det går bra." Det är ingen mer vi, det är många som även täcker för sina böcker till exempel och inte vill att man ska läsa det man gör eller så. Vissa stänger igen sina böcker, till exempel om de har jobbat på böckerna. Eller typ byter sida till något annat, "jag håller på att söka.."...

Intervjuare 1: Och det här är, det här är någonting de inte gör i ett annat ämne som du har då? Det här beteendet existerar bara i det engelska klassrummet då.

Lärare 1: Ja, det hade jag nog sagt alltså. För jag har under min största del engelska och jag tror också att de är rädda att ens att de faktiskt inte är på typ Google Translate istället, alltså du vet istället för att fråga på hjälp så är de inne Google Translate och översätter istället.

Intervjuare 1: Försöker lösa problemet utan din hjälp, trots att du är där då?

Lärare 1: Ja. Och jag har försökt och sagt, men ibland så är det rätt bra att man kan använda olika översättningssidor, bland annat det kan bli jättetokigt med Google Translate och att dom jättegärna få kolla med mig om det det är så, även fast jag kanske inte alltid vet översättningen heller, men då kan vi ta reda på det tillsammans så att det inte blir jättekasigt. Så att det hade jag nog sagt att det är. . När de inte vågar fråga om hjälp att de söker information, alltså söker upp informationen istället för att fråga efter hjälp och det är väl det som jag har märkt på alla de här som faktiskt är lite lägre i ämnet eller de som har riskerat och att få F, det är ju de som inte våga fråga om hjälp och sitter och söka själva.

Appendix D: Johanna

Intervjuare 1

Vårans första fråga är ju då har du någonsin stött på elever som upplever språklig ångest i samband med produktion så, till exempel när de ska tala inför klassen eller så?

Lärare 2

Ja, väldigt mycket som man stöter på. Den klassen jag hade förra året tyckte att det var väldigt utmanande, så att då blev det väldigt små grupper när man skulle göra så nån typ av presentation eller prata och de pratade helst gärna inte inför klassen heller, bara genom svar på frågor typ någon, det var ganska mycket sånt i den klassen den jag har nu, det är 7or och så trettonåringar som är, en del som är lite mer framåt, har kanske heller inte kommit till, du vet den här "åh nej det är pinsamt" och inte alla har gjort den så att det gör också en del tror jag. Men jag har också jag har väl i alla fall en handfull som har extrem ångest när det kommer till att ja men prestera överlag, men speciellt just då att prata, jag har ju två som är m som är det ligger på den nivå man behöver göra för ett godkänt i , i högstadiet som ligger nästan lägre nere i mellanstadiet. Men sen har jag ju också en hög då som tycker att det är jobbigt att prata inför folk just på engelska även om de också håller till viss del när det kommer till andra ämnen med så är det ändå, ni kommer ha en sån trevlig inställning att lyssna på här.

Intervjuare 1

Fantastiskt svar. Då är min nästa fråga i vilka situationer upplever du att det liksom att de upplever mest ångest och liksom hur märker du det är på eleverna?

Lärare 2

Jag skulle säga inför tillfällena som har mer vikt, alltså som bedömningstillfällena och man vill ju gärna liksom få in så mycket, träning som möjligt och något jag märker i kontrast fördelen med sjuan kontra nian, i nian så blir det ju så mycket att man det, även om det ska formativ så blir det summativt, om du förstår vad jag menar? Betygen som gäller om man säger så sjuan, vi brukar säga att sjuans betygen lite skit och ingenting, försöker att inte lägga så mycket press på dom, men man märker ju fortfarande att dom blir ju ändå nervösa och det kommer ju mycket som av stress och ångest kopplat till, ja men när vi har sådana här tillfällena och hur man ska ha bokpresentation eller bokseminarium eller sådana saker.

Intervjuare 1

Så du upplever att det är liksom det är mer ångest i de äldre åldrarna för att det är mer press på att ha liksom bättre resultat.

Lärare 2

Ja men precis: “nu gäller det.”

Talare 2

Ja, precis dom vet ju att det i nian så vet de ju att det är de betygen som gäller sen. Så att därför men sen så det är vissa som fortfarande har väldigt mycket, alltså tycker att det är tufft oavsett och men jag upplevde i alla fall nu när jag om jag jämför sen är ju det helt olika klasser. Men jag upplever just att det, det blir ju mer summativt i nian. Medan vi har möjligheten att utveckla, ge feedback och liksom fokusera på att “till nästa gång så nu är vi det här”. Vilket också anledningen till att jag valde uppgiften som de har nu när de läst en bok och har fått välja om de vill göra ett bokseminarium eller en skrivuppgift. För att ta av lite press att få välja möjligheten där de glänser själva. Det blir lite mer.. Just målet är ju inte att de ska visa just de specifika kunskaperna i fallet även om det är en bonus för dem utan det handlar ju mer om att jag vill se om de förstått boken så då är det ju skönt för dem om dom får känna att “jag gör det jag känner att jag är bäst på”

Intervjuare 1

Ja, nu förklarade du ju att du ger dem lite alternativ också när de ska examineras och så finns det något annat du känner att du kan göra för att liksom hjälpa dom eleverna så upplever någon ångest?

Lärare 2

Det var mycket vara ett stöd och att försöka att ta ner ribban, alltså det är mycket handlar om det att ta ner ribban, det är inte på dödligt allvar liksom utan det kommer gå och att man försöker att hålla dem lugna på nåt sätt. Men också se till att man inte glömmer att bort att ge stöd speciellt då dom här tillfällena när man är i klassrummet och kanske inte gör det så specifikt som vid ett större bedömningstillfälle utan att man vet, vad vi gör någonting ja, men beröm (eleverna) när det har varit en bra dag. Det är viktigt att boosta. Det är lätt att glömma bort när man är mitt i en lektion och så oj nu har det slutat och så ska man iväg, men jag tror det är mycket när man kommer ihåg det (att boosta, uppmuntra).

Intervjuare 1

Finns det någonstans en elev hade kunnat få stöd förutom kanske, alltså förutom hos dig som lärare? Liksom T-team eller någon annanstans?

Lärare 2

Vi har ju, vi har ju först tagit studiestöd för att just man ska kunna få mer djupgående eller alltså stöd. Då kan man ju välja så att man b över som den läraren man har eller om man b över liksom nån annan kanske. Sen har vi ju ett EHT-team som är väldigt involverade, så att när det är nån som har stora svårigheter nu handlar det ofta och mer kanske om i koppling till ja, men man misstänker att npf diagnoser om det är faktiska npf diagnoser, men också väldigt stora svårigheter och vi har ju också ganska högt antal, inte våran klass, men i nian så har de till exempel ett högt antal hemmasittare så att det vi har ju väldigt involverade EHT-team. Och man kan ju få stöd, våran fördel, alltså skulle jag säga, där jag känner själv på den skolan jag är på, det är att vi jobbar i ett arbetslag som bara har den klassen, vilket gör att vi känner den klassen och de känner att de kan prata med oss. Prata med oss allihopa. Men det gör ju också att, men det är också ganska gött, man har också ganska många bollplank i de andra åldrarna och med andra som vi har mer erfarenhet, till exempel, man har inte sånt erfarenheter själv så att det är kontrast. Då är det skönt att kunna bolla det med de andra mer erfarna lärarna. För att det inte är någonting nytt det här med att vara rädd och tycka att det är läskigt att producera på engelska och så vidare. Det är ju ingenting nytt, det har gått upp kanske lite men det är inget nytt.

Intervjuare 1

Så vi skulle säga i kort liksom att du känner att du får ändå stöd från externa där du jobbar, i att hantera de elever som har ångest?

Lärare 2

Jo, men det tycker jag. Och vi har också även en, det kallas sluss hos oss. Där vissa sitter som b över så kanske klara av att vara hela tiden eller alls i klassen, men ändå ett möjlighet för dem att komma till skolan och även där finns det ju också bland möjligheter för de som behöver sitta där och liksom ta sig tid att göra saker och inte känna pressen utifrån att alla andra är färdiga till exempel, om man skriver en text.

Intervjuare 1

Yes. Ska vi se. Nu kommer vi gå in lite på själva, alltså. I klassrummet liksom och då är min fråga, hur skulle du beskriva det sociala, den sociala miljön eller liksom det sociala klimatet i det engelska klassrummet?

Lärare 2

Det är en sån sak som verkligen varierar från. Nu har jag ju en elevgrupp som vi blandar så att det är ju inte så att jag har olika klasser och gör olika saker utan vi har sjuttio elever som vi delar på tre grupper och sen så blandar vi de grupperna ibland, så då har vi samma hela tiden. Det jag skulle säga är att. Jag hade turen med den här klassen, jag fick den alltså ändå ganska, alltså det är en väldigt studiemotiverad klass. Även om inte alla är så starka alltid så är de väldigt liksom motiverade. Och det är också då att det jag var så glad över i början det var att ja, men de pratade engelska om de räckte upp handen och så att de pratar om engelska. Sen så blir de tonåringar och så försvinner det lite just nu känner jag i perioder. För att det är jobbigt att det är ingen annan som gör det (pratar) och gör ingen annan det så vill de inte göra och så vidare. Men det får man ju hela tiden jobba för, men jag skulle säga att jag tycker de är ganska okej, men jag märker ju att de som tycker det är jobbigt pratar inte. De pratar med mig och pratar med sin bästa kompis, men de pratar ju inte med de andra. Så när man gör diskussioner där de, om vi har olika gruppdiskussioner och såna saker och vi har olika bordsgrupper som de tycker är jättefint. Ja, de till exempel de som inte ligger vad man som bygger på att fyras nivå engelska ungefär. De pratar inte på engelska. Men de är motiverade och försöker alltså, dom just med att okej: det material dom får, som är bäst för dem, på deras nivå, och är också jätte motiverade på extra engelska. Och kämpar så att det ryker ur öronen, men de som tycker att det är jobbigt i såna här, just när det är att ha människor runt om kanske känner själva att de inte ligger på samma nivå som någon annan de pratar inte. Och gärna inte om de måste heller.

Intervjuare 1

Ja, för det finns ju olika situationer till exempel, men jag kan ju säga att på våran VFU så har vi sett att i det engelska klassrummet kan du vara lite "tense" liksom lite stelt. Så har man ju hört om situationer där liksom lever kanske skrattar åt varandra eller? Det blir lite stelt och man vågar inte direkt uttala sig. Har du upplevt något sådant eller liksom är det lugnt?

Lärare 2

Alltså man märker att det är det vissa sådana som svarar om man frågar, så är det ju alltid samma personer, låt oss säga att det är en handfull kanske, det är de som man vet kommer att svara. Och de har kanske inte så mycket prestige mot sig själva, men man märker ju då att de andra när de kanske försöker. Så ja, det kan vara skulle säga att ja, det kan vara lite något stelt till viss del, men jag har också för min egen del som varit väldigt tydlig med att det är 0 tolerans när det kommer till skatt. Och jag är väldigt tydlig med att säga att “den personen svarade, det gjorde ju inte du” kan bli lite så att det behövs liksom. Men ja, jag kan se att det finns ju man vågar inte säga för att man är rädd att man säger fel eller uttalar på fel sätt och så vidare. Det finns definitivt där.

Intervjuare 1

Jag kommer att gå in på något exempel som följer upp det och då är ju frågan om du kan berätta om en situation där du stöter på en elev eller flera kanske. Som inte ville delta i muntlig presentation och då är frågan vad som hände och hur löste du det?

Lärare 2

Jag hade ett exempel. Jag har en elev som ja men det är en av de här eleverna som inte ligger riktigt på högstadienivå på engelska. Som har utmaning i det men mycket ligger i självförtroendet också Det märker jag ju jättetydligt, desto mer jag sitter med den eleven desto mer märker jag att det handlar om självförtroendet. Men det ligger också väldigt mycket panikångest, den finns där för det mesta. Men så att när jag då skulle ha en presentation med mänskliga rättigheter för vi hade ett område där vi hade ämnesövergripande, då skulle de välja en mänsklig rättighet och så ska ni berätta vad den handlar om och om vad innebär den och varför den är bra och sånt. Men och denna eleven då så bara genom att fråga “vad ska ni göra med detta, vad tänker du att du gör, det vi gör nu är att vi jobbar ihop med några du är bekväm med och så gör vi det här inför en grupp av dina kompisar bara som du känner” och det tyckte h*n kändes okej, så har vi en panikångestattack. Och det är inte helt ovanligt när det kommer till den eleven, men då blev det som tydligt okej, men där, där gick gränsen och då satt jag med också fick h*n ha sin panikångest, för det första. Och sen så sa jag det att m”en nu skiter vi i det”, det är inte liksom det viktiga, men det viktiga är att i det här fallet att du är med och lyssnar på de andra för. Det jag, jag vill ju se om hur det är svårt att veta hur mycket man kan utmana. Det är en balansgång man märker ganska tydligt och desto mer man lär känna eleverna desto mer vet man, men det jag märker alltså det jag själv tänker att det är så fortfarande är viktigt, det är att

de är med. Så den eleven fick ändå vara med och lyssna på de andras presentationer och det jag hoppas att det också ger det att det förhoppningsvis kanske tar bort lite av den här prestigen i att det måste gå perfekt, för det gör det för väldigt få och de har ju övat 1 000 000 000 gånger om. Det och förhoppningsvis liksom så kan det mätta lite och just att man är med sin kompiskrets i det här fallet då att det inte skulle vara så sårbart, men det är likadant att nu när de ska ha, till exempel att några har boksamtal och såna saker. Den där eleven har ju läst en förenklad variant och vi jobbar bara genom förståelse under och inte ligger så mycket press på saken utan vi snackar om varje kapitel efter vi har läst det för att den eleven läser ett kapitel på lektionen och sen på extra-engelskan så pratar vi om det. Så mycket handlar ju om vad vi ska bygga. m. Ja men då inte sagt att du ska göra det här utan den här gången, men du ska sitta med på ett sånt bokseminarium och just att utsättas så mycket av språket som möjligt istället och känna att man är delaktig nånting istället för att man bara är. Det är väl min fortsatta lösning och det jag märkte och det som hände då. Försöka få med den eleven även om. Vi kanske inte lägger de förväntningarna. Och att h*n inte lägger förväntningar på sig själv heller. Alltså så att det blir den stressen.

Intervjuare 1

Ja precis. Jag vet att du nämnde förut det här med att det skiljer sig lite i åldrarna att det är liksom när de är yngre så har de ju inte precis kommit dit där de börjar tänka på och bli nervös över och producera. Så den frågan kan vi ju ändå gå förbi eftersom du redan nämnt det. Min nästa fundering är ju om du kan se, liksom hos vilka elever är det mest synligt att de har ångest och har dessa elever några gemensamma drag liksom bland varandra?

Lärare 2

Rent krasst att försöka tänka om det handlar om olika nivåer man ligger på, men jag kan ju se att det finns extrem ångest när det är de som är högpresterande och det är de som finner sig i väldigt mycket utmaningar så där ser jag inte sambandet, men det jag skulle säga är sambandet mycket det att pressen ligger och ångesten ligger mycket hos tjejer. Det är speciellt i den klassen. Ja men i den klassen jag har nu och klassen jag hade innan. Det är väl kanske. Jag skulle också därom det är en helt spontan tanke, men tjejerna har ju kanske mer en tendens att tänka på just det här att "oj gör jag rätt, gör jag fel?". Det gör så medveten i samhället att man ska vara en duktig flicka och inte något annat.

Speciellt har eftersom jag också har erfarenheter av det. Jag skulle nog säga, där kan jag väl finna en sak i det. Så det är självklart att det ligger mycket hos dem som har de här

utmaningarna som kanske inte alltid når upp. Eller som ligger och "hovrar" vid E, till exempel där. Men som sagt det finns också i de som är högpresterande och ligger på en högre nivå. För att de lägger ju en sån hög nivå på sig själva så att de får ju ångest när de inte presterar på den nivån.

Intervjuare 1

Jag vet också att du nämnde varför de upplever ångest och skulle du bara kunna nämna några begrepp på liksom vad tror att de upplever ångesten? Vad är den största faktorn som bidrar till detta skulle du säga? Är det pressen, är det liksom i den här betygshetsen eller?

Lärare 2

Jag tror verkligen att det har med betygshetsen att göra, pressen på sig själva som kommer med den. Att inte räckta till det de vill, att inte kunna prestera på den nivå de tycker att inte få det resultatet de förväntade sig att få. Sen också när man går liksom från sexan till sjuan, det är ett hopp. När man byter från mellanslaget till högstadiet, det är inte lika extremt som när man går i gymnasiet, men det är ju fortfarande ett hopp och det är nya kriterier och det är liksom. Så vi har varit väldigt noga med att säga det att lägga ut de här videorna som finns från skolverket innan betygssättning. Före hösten kom ut att det är en skillnad. Men jag skulle säga att det är betygshetsen, men också delvis att passa in, kanske.

Intervjuare 1

Varför tror du att engelska är ett så viktigt ämne för eleverna att kunna hantera?

Lärare 2

För att de kommer att stöta på det, även om mycket nu för tiden som finns digitalt och allt det här inte är på engelska längre än det var liksom på den 10, 20 år sen så är det fortfarande. Du kommer stöta på (Engelska) ett eller annat sätt eller om du åker utomlands, så kan det vara så att vi har behovet av det och just att då kunna uttrycka sig eller att kunna liksom läsa av någonting, det är så viktigt, men det är också så förståeligt, varför kanske den här ångesten kommer nu på ett annat sätt för att.. Du har inte.. alltså som så mycket på sociala medier är på svenska nu så man utsätts inte för engelska på samma sätt. Och då blir det ju det här att då får man inte det omedvetna lärandet. Vilket är, ja men då är det en ganska stor del till varför kanske många, ja men säg kanske våran ålder har lättare för engelska.

Intervjuare 1

Vi kommer mot slutet nu och då går vi tillbaka lite på liksom de drag som eleverna visar och så mycket är de typiska, alltså vad ska man kalla det för ett symptom kanske som du kan se hos en elev som upplever språklig ångest. Alltså vad, vad är det de visar i klassrummet, är de tysta? Sitter de längst bak? Kommer de inte över huvud taget, eller vad upplever du där?

Talare 2

Främst de är tysta. Men. När det väl bubblar över så har det gått långt för dem i huvudet. Men jag skulle säga framför vi har ju bestämda bordsplatser så att de inte har det valet att sätta sig längst bak utan vi varierar bordsgrupper och så sitter de ihop. För att vi vill att dom ska (ohörbart) som möjligt. Men jag skulle säga att de är tysta. Och vissa, det är ju lite olika, vissa ställer ju frågor, men många bara är och det är just det att man behöver se dem som bara är och det är ju alltid en utmaning när det finns de som låter väldigt mycket. Att vi känner att man inte hinner med, det är ju det som är det viktiga att kunna sälla ut. Men jag skulle säga att det jag verkligen kan komma fram till är att dom är tysta.

Appendix E: Lina

Intervjuare 1: Vi ska ju prata om ångest bland elever

Lärare 1: Ja

Intervjuare 1: Och främst då i samband med produktion, och då undrar jag om du har stött på några elever som upplever denna språkliga ångest i samband med produktion av Engelska.

Lärare 1: Absolut och det finns minst en elev i varje klass som har problem att prata framför andra och jag skulle säga det är inte bara engelska som är problemet men i allmänhet är de rädda att prata. Jag tror att det är de här som fick anpassningar i grundskolan tycker jag, de kommer upp till mig säger Lina, jag har aldrig pratat framför klassen, varför (frågar Lina)? Eleven svarar att när jag gick i fyran jag sa till min lärare att jag är rädd att prata framför klassen, då har jag aldrig pratat då liksom lärare var OK med detta, jag pratade med specialpedagog och de har bestämt att jag inte behöver prata. De som inte haft muntliga presentationer hela skolgången och är 15/16 när man kommer till gymnasiet så klart ska man ha ångest och rädsla. Det är en av anledningarna och så klart finns det andra anledningar som till exempel selektiv mutism, elever kan prata med några men ibland inte prata med andra. Sen liksom de har anledningar och då så klart anpassar man och man tar bort helt enkelt det

(muntliga presentationer) från betygskriterier. Jag brukar fråga om de känner sig bekväma med någon, om de vill presentera till den personen och till mig om de känner sig bekväma att presentera även till mig. Jag pratar i nära kontakt med specialpedagog och frågar hela tiden hur man ska göra, hur ska man fixa, vad är det bästa? Men i allmänhet tycker jag att man ska försöka ändå uppmuntra och motivera på något sätt, speciellt de som inte har någon anledning och de var bara rädda någon gång kring deras liv i deras grundskola. Man försöker skapa så bra relationer man kan så att de inte är rädda att prata och berätta hur de känner, och kanske börja med en liten grupp, kanske börja med kompisar. Så målet är tycker jag att de ska... det är inte bara ämnet vi undervisar men vi förbereder dem inför vuxenliv, och om man inte kan prata framför folk då är det jättejobbigt oavsett vad man jobbar med. Man har möten, liksom man måste prata ändå. Så snart som möjligt ska man liksom facea (möta) det problemet och försöka jobba med det på något sätt.

Intervjuare 1: Mm... Det är väldigt intressant faktiskt, men finns det några specifika situationer som du märker att eleverna upplever mest ångest?

Lärare 1: Muntliga presentationer. Det är alltid muntliga presentationer och diskussioner. Man kan sätta dem ihop med någon kompis, det finns alltid personer de är bekväma med. Väldigt ofta i gymnasiet försöker de gruppera elever, de som känner varandra brukar gå i samma grupp. Så det brukar vara någon de känner, någon de kan vara bekväma med, men just när det kommer till muntliga presentationer, att stå framför klassen prata framför alla andra, då är det många som... Och ibland det är liksom, det kan vara elever som tycker om att prata och är väldigt sociala men helt plötsligt när det kommer till att stå framför klassen "jag kan inte". Det var en situation, som en lärare berättat där en tjej svimmade, och h*n är jättesocial, tycker om att prata med folk, väldigt sån. Och h*n sa jag har aldrig presenterat i grundskolan, jag har problem med detta och läraren sa: Jag tror att du måste... du kommer att fixa det du är jättesocial och du kommer klara det, så h*n kom framför kassen och svimmade. Så det är en väldigt känslig situation så man vet aldrig hur en person verkligen kan må, kanske är det allvarligt och vi tänker "ja men h*n pratar ju med alla h*n är jättesocial" så man försöker liksom anpassa, skaffa den relationen som de känner att de kan vara ärliga. Och tillsammans hitta den vägen, hur ska vi göra? Vi provar kanske med kompis, och att meddela att man måste våga, man måste prova och vi tillsammans ska göra det, vem vill du göra det med? Och då liksom börjar de tänka hur de kan göra det på bättre sätt.

Intervjuare 1: Ja... om du då har en elev som har denna språkliga ångest, finns det något sätt som den här eleven kan få stöd? Inte bara från dig utan kanske från du nämnde specialpedagog tidigare finns det något team eller något sånt som man kan få hjälp från?

Lärare 1: Vi har specialpedagogen, vi har EHT, kurator som de kan prata med. Ja absolut, sen kan man alltid bolla med annan personal... mentor, mentor brukar ha en timme där de pratar om just måendet av elever, hur de känner sig, hur de mår, om de känner sig bekväma eller inte bekväma framför klass med andra. Så då tar de upp detta med ångest och ångest inför att prata, så mentor brukar meddela och så. Ja vi försöker jobba som ett team tillsammans och pratar med elev och försöker hitta de anpassningar som ska vara bra för alla.

Intervjuare 1: Om man kollar lite på den sociala miljön eller klimatet, skulle du säga att det är någon skillnad på det engelska klassrummet och något annat i just hur det upplevs?

Lärare 1: Ja, vi har ju språk, men vi kan ha olika ämne så vi har massa diskussioner, vi kan prata om vad som. I svenska är det också begränsat i vad de kan prata om eller vad de tar upp. Men engelska vi kan ta vad som, då kan det vara känsligt, det kan vara... Man vet ju aldrig vilka trauma elever har gått igenom, och ja det jag skulle säga att engelska det är... engelsklärare kan mycket mycket mer än alla andra lärare om elever eftersom dom berättar, de skriver deras uppsatser, jag tycker att man skaffar närmare relationer med alla andra eftersom vi har sådana diskussioner där dom känner sig närmare till lärare och dom berättar mycket. Så jag tycker att engelska är mycket känsligare än alla andra ämnen, och det kan uppstå mer problem just i diskussioner, i vad vi pratar om och man måste vara väldigt försiktig vilket tema ska man välja, hur ska man säga detta så ingen blir arg eller ledsen, eller hur ska man vara neutral i ämne och på något sätt framföra att liksom alla har olika åsikter och det är okej att ha olika åsikter, men det finns något som är rätt och något som är fel ändå. Elever blir påverkade mycket av vad de pratar hemma, så de kan ha väldigt polariserade åsikter, så det är väldigt svårt att liksom att skaffa en sådan miljö där alla kan uttrycka sig och lära sig hur man uttrycker sig eftersom de lär sig fortfarande att vad man kan säga till vem och hur, så det är mycket känsligare miljö ja absolut.

Intervjuare 1: Finns det elever som... eller uppfattar du att det finns elever som känner sig mer eller mindre bekväma med att tala engelska?

Lärare 1: Det finns väldigt få som känner sig obekväma eftersom många kan engelska väldigt bra, spel, TV, musik... Så alla är väldigt duktiga, sen det finns ändå elever som har svåra relationer med engelska så de har problem att uttrycka sig, de är mest rädda att prata även i

små diskussioner och även med en person. Så igen, man försöker hitta en kompis eller någon de känner sig bekväma med, det kan också vara språkkunskaper, inte bara ångest eller andra grejer.

Intervjuare 1: Kan du berätta om en situation där du har stött på en elev eller flera som inte har velat delta i till exempel muntliga presentationer, hur löste man det?

Lärare 1: När jag började jobba, då var det den första saken som kom upp vilket var en elev som inte kunde presentera, inte visste hur de skulle göra detta. Det var då jag bestämde att de bara presenterar mig och de gjorde det men det var inte en bra lösning heller eftersom alla andra tyckte det att det var orättvist, att det var orättvist bedömning av dem som inte hade ångest. Så jag lärde mig mycket av den här situationen, så om det finns någon som verkligen inte kan och känner inte till att presentera i en grupp, då pratar vi, försöker hitta lösningar och i de flesta fall vill eleven göra det själv inför mig eller till mindre grupper. Så det ska inte påverka andra och det ska inte påverka miljö i klassen så ingen ska tro att någon hade det lättare än andra.

Intervjuare 1: Kan du se om det skiljer sig mellan klasser, alltså till exempel beroende på inriktning eller något sånt?

Lärare 1: Ja, absolut, yrkesklasser har mycket svårare att presentera och att prata. Men ja högskoleförberedande klasser kanske är lite mer motiverade, de har sina ambitioner att få bättre betyg och att få A så de vet att det är bra möjlighet. Så yrkes har mer (ångest) än högskoleförberedande. Sen när vi vi har kompetensutvecklingsdagar ,när vi träffas alla som tillhör *förbund* med *gymnasieskola* och *gymnasieskola* och vi, en gång skulle vi välja något tema som vi tycker är jättesvårt att jobba med, och hur kan vi utveckla det vidare? Vi tyckte i vår skola det är inte största problemet med muntliga presentationer, vi tyckte att det var skriftliga förmågor och hur man jobbade med skriftliga förmågor men *gymnasieskola* tyckte att muntliga presentationer är det största problemet som dom har. Så hur olika det kan vara mellan gymnasieskolor förvånade mig väldigt mycket. Sen om man tittar vem som pluggar där, det finns många estetiska program, så kanske elever är lite mer känsliga, lite mer konstinriktade och jag vet inte vad anledningen kan vara men dom hade många elever som hade mycket ångest och som var rädda och så, medan vi hade mycket mindre.

Intervjuare 1: Kan man säga att det är att det nästan känns som att de... det är lite gemensamma drag då de här som är lite mer estetiskt lagda att de kanske... alltså du uppfattar att de har kanske lite lättare för att få ångest?

Lärare 1: Ja

Intervjuare 1: Varför tror du att elever upplever den här typen av ångest, alltså varför är engelskan så viktig?

Lärare 1: Jag tror att det inte bara... man presenterar något som man väljer själv också så man öppnar sig framför klassen på något sätt även om man kan älska engelsktalande talande länder. Man presenterar... till exempel om man tar information från internet och det är inga personliga åsikter, men ändå valet av vad du tar upp – tar du upp mat, har du varit i detta land, allt detta eller är liksom... man ger något att sig själv på presentationer. Så det kan vara skrämmande att berätta för alla andra vad man tycker, hur man känner och kring mat eller vilket val man har gjort när det gäller något tema. Ska andra skratta? Ska andra tänka nåt om mig? Ska andra tycka om detta eller ska andra tycka att det var helt fel? Så jag tror det ger lite mer ångest än när man presenterar svenska dialekter till exempel, sen... ja, så vad var frågan?

Intervjuare 1: Frågan är varför du tror att elever har den här typen av ångest, och det svarar ju på, alltså att det är ett personligt ämne.

Lärare 1: Ja och sen att många har inte gjort mycket presentationer grundskolan. Många har inte jobbat med det tidigare och det känns läskigt att prata framför folk och det förstår man. Sen många tycker... det sitter i huvudet att ”jag kan inte tillräckligt med engelska”, speciellt när det är en så stark klass där alla är jättebra i engelska, då känner man sig lite utanför ”oj, men jag är inte lika bra”. Då är det också att prata och förklara att man måste prova, man måste våga, sen om man bryter... alla bryter det är ingen fara, jag är bästa exemplet jag bryter fruktansvärt mycket när jag pratar svenska men det funkar. Så man försöker liksom ge exempel försöka liksom, uppmuntra igen att det spelar ingen roll hur man pratar. Man lär sig språket hela livet även om det är modersmål, så man försöker förklara detta att ingen är perfekt och man ska bara våga.

Intervjuare 1: Ja, det är ju väldigt viktigt att våga, och övning ger ju färdighet så är det ju.

Lärare 1: Precis

Intervjuare 1: Men de här eleverna då som uppvisar den här ångesten, vad är det för typiska symptom du kan se? Är det att de skolkar eller att de sitter längst bak i klassrummet eller pratar inte eller vad upptäcker du?

Lärare 1: De kan skolka när det är dags att presentera, och då märker man och då när det är någon som är frånvarande då tar man upp den diskussionen sen, jag tror att det är jätteviktigt. Om man inte märker så blir det att problemet växer, så jag ser vem är frånvarande och sedan när de kan komma tillbaka och vi pratar och frågar ”kände du dig bekväm att presentera”, och säger att vi kan anpassa, vi kan fixa, vi kan jobba med det, det är ingen fara. Vill du prata med specialpedagog, så skickar man till specialpedagogen, så den dialogen ta upp det så tidigt som möjligt. Det finns några som sitter ensamma... nu ska ni jobba i par och prata och den personen bara sitter, då man kommer själv och försöker prata med de så man tar den diskussionen om ”vad tycker du?” och ”hur tänker du?” så att eleven svarar. Det finns några som är väldigt väldigt, liksom de själva som vill inte prata med någon.

Appendix F: Johan

Intervjuare 1

Har du någonsin stött på elever som upplever språklig ångest eller att de får ångest i samband med, eh, produktion i engelska?

Lärare 4

Ja, men det är klart. Ja, jag har det, det gör man väl hela tiden.

Intervjuare 1

I vilka situationer tycker du att de lever mest ångest i så fall och hur, hur märker du det i så fall?

Lärare 4

Ja, men det är ju inga i helklass definitivt, finns det elever som känner stor ångest och oro inför att vilja läsa någonting på engelska och säga något eget på engelska, så absolut. Jag har en elevgrupp just nu där det finns flera stycken som känner så, så är det.

Intervjuare 1

Är det någon speciell liksom är det någon specifik uppgift eh till exempel är det liksom skriftliga eller muntliga uppgifter som du har märkt att det är extra, eh, stressfullt och ångestfyllt, för elever, att tala eller producera liksom.

Lärare 4

Jag har ju visst om de ska, om jag ber om läsa någonting. Eh i helklass eller om jag ställer om en fråga, en öppen fråga där de själva ska säga någonting. Så, så det verkar just det här bara höra sin egen röst i klassen, det kan vara förknippat med oro och olust uppenbarligen.

Intervjuare 1

Och, om vi går vidare till dig som lärare finns det något sätt du känner att du kan göra för att hjälpa dessa elever som upplever ångesten när de producerar engelska?

Lärare 4

Ja, men det, det kan jag göra, jag kan, jag kan nog göra rätt mycket tror jag, på flera nivåer dels så handlar det om den enskilda eleven. Att kunna förstå så klart, det måste man måste ju börja där, att man inte slätar över och tycker exempelvis att det är det löjligt eller dumt eller sådär, det kommer man ingenstans med. Så att det får man liksom bara eh lägga av med, så det är det första man får ett såklart försöka att möta eleven där och det här eller hon är eh det är det i första hand, så det är väl möten med den enskilde eleven men sen inte minst lika viktigt för det kanske också just att jobba med hela klassen, så det är ofta så är det ju väl att det kan finnas en, en alltså det handlar ju också väldigt, väldigt, väldigt mycket om vilken kultur som finns i klassen om, om man känner det högoddsare i varje gång man öppnar munnen eller man känner att det är rätt liksom lugnt. Jag har ju haft klasser där vi, jag kan ju dra mig till minnes exempelvis en klass vi hade för några år sedan, jag har flera elever där som. Asså dom.. Det var flera det som hade väldigt svår ångest inför att tala i grupp alltså, verkligen ångest. Men det som var så fint med den klassen som faktiskt hjälpte dem, det var det var en väldigt snäll klass, väldigt snälla så de kände aldrig press de kändes aldrig, jag aldrig någonsin skulle komma på att sitta och och göra sig en lustig på deras bekostnad eller så det gjorde ju väldigt mycket att den här eleven speciellt en elev, h*n kämpar ända in i kaklet, h*n var en väldigt intelligent elev men det handlar inte alls om det, h*n var väldigt, väldigt duktig på engelska också. Så det handlar inte om det heller, det handlar bara om någonting annat. Eh, jag ser framför mig hur h*n ända in i årskurs tre, h*n var bäst av alla på engelska, men när h*n skulle liksom göra någonting för hela klassen så amen h*n kunde helt plötsligt vända på sig och stå med ryggen till eller gömma sig om h*n gjorde någon presentation så kunde h*n gömma sig bakom duken eller så det var verkligen så där. Det är väldigt speciellt, men på något vis så har ju som jag säger, klassen var väldigt snäll och väldigt tillåtande och det, och det, och det hjälper det henne. Och jag kan beundra h*ns för att

h*n inte gav upp, utan h*n kände “det här det ville jag Ja, det ska jag inte hindra mig resten av mitt liv.” Jag vet inte vad h*n är i livet idag, det är väl fem år sedan, men när h*n var som sagt väldigt eh väldigt duktig, jag hoppas ju att h*n har kommit vidare, men med den inställningen så finns det ju goda möjligheter också, men så det är väl det jag vill betona, klassen. Så jag har en klass just nu där jag jobbar på olika nivåer med detta, då är det bland annat att det här med att alltså jag kan till och med bli upprörd om dels, förväntar jag mig när jag pratar så förväntar jag mig att klassen lyssnar. Ja lika viktigt så är det också när någon kamrat pratar så förväntar jag att de andra inte pratar om andra saker. Eh jag börjar ju alltså liksom på en låg nivå liksom att försöka få klassen med mig, men, men men det trappas ju upp och ja, det kommer till en punkt där jag kan bli väldigt stark, då kan jag säga såna sådana saker som “nu sitter ju h*n är borta och tar riskerna och pratar på engelskan och då är ni, då måste ni visa respekt. Ni får inte göra så här mot eran kompis och inte lyssna, det är väldigt, väldigt dåligt av er egentligen.” Jag blir, men det är därför att du blir så upprörd och jag känner att vi måste hjälpa varandra och stötta varandra när det är någon som tar risken att säga någonting. Eh så det är bara jätteviktigt så att så det är en gruppnivå, jag försöker jobba med de här sakerna, att inte tolerera den här nonchalansen var brist på respekt egentligen. Sen är ju det gäller den enskilde så återigen, jag har, ja, jag har ju respekt för, vad är de med den här känslan av olust man kan känna i grupp, att höra sin egen röst, att dessutom få ett främmande språk. Eh, och då tänker jag. Okej hur ska man, man då får det bli lite sådär nästan lite KBT över det hela, man får väl ta det i små små steg och kan inte förvänta mig gå från 0 till 100 på ingen tid. Ja, man får leva i det lilla, liksom mötas i det lilla formatet mötas i den lilla gruppen och detta tycker jag ändå elever generellt tycker det är okej. Det är väldigt sällsynt faktiskt att elever inte alls vill prata i en liten grupp med sina närmaste kamrater. Det är faktiskt så det var vanligt, det får jag säga. Ja, det har jag nästan aldrig varit med om, tror jag, att man inte ens för att prata i den lilla gruppen så att så där finns ju en känsla av trygghet och då får man väl börja där menar jag. Eh, och sen återigen när man får liksom leda man får lite varsam, men som man får ju det där upp-uppdraget i vara lärare. Det är ju det, det är flera bollar i luften och så va, men det så är det man får att uttrycka en förväntan och att “jag tror att du kommer att kunna växa i detta” - att uttrycka det. Det tror jag är jätteviktigt. Och också, vad ska vi säga ställa krav vilket låter lite hårt, men alltså jag förväntar mig att vi ska ta oss framåt här och det utifrån elevens eget bästa för ögonen jag säger, jag trycker det jag, jag vill ju inte att du ska vara fast i detta. Alltså nej, livet, det väntar liksom. Så det tänker jag. Att uttrycka det. . Har du en förväntan och förhoppning om och ett stöd i att du ska kunna växa och bli känna dig lite mer livlig, lite mer fri. Ehm, men sen exakt hur dom här stegen ser

ut, det får jag vara lite individuellt då och eh. Ja, men det är klart jag har elever som aldrig riktigt kommer bli superfria så. Det är ju så.

Jag skulle inte sitta här och låta påskina någonting annat, men man alltså man får ju, man får ju alldeles för röra sig mot ett visst håll tycker jag och inte bara acceptera att det ska vara som ett funktionshinder som ska följa en elev som ett ärr resten av livet. Det kanske alltså ofta det handlar om just att det är någon som tror på dig, det kan göra väldigt mycket med en människa jag känner att det är någon som tror på dig, jag inte hetsar dig utan väntar in dig, bara tittar på dig, visa någon sorts omsorg, så jag tror att människor kan växa i det så va, ja, så får man väl se, ge tid, så va.

Intervjuare 1

Du pratade lite om en elev som du hade som gömde sig bakom duken och sådant när du presentera. Eh, hur löser du en sådan situation? Hur går du vidare från en sådan situation där något sådant händer med en elev som får liksom lite småpanik och. Kanske gör något sådant?

Lärare 4 (10:24)

Jag tror allt det är en form av ledarskap som man måste utöva det, men det så är det ju med allting att vara en lärare att det också är vara ledare, alltså tror jag någonstans att. Man behöver böttna i sig själv först och främst, så inte man projicera allting på eleven de får liksom fixa allting - det var jag som är den vuxna i rummet så säga, det är jag som är lärare och det är jag som är ledare, men då är grejen om jag känner mig trygg ändå även när inte saker och ting inte går som som jag hade planerat och det är som allting. Ja, de här att vara trygg i situationen, i mig själv. Att det här är bara liksom känner någonstans vila ändå, alltså faktiskt, inte får panik själv. Det är det som är så klart om jag blir stressad, om jag får panik, om jag känner oro då känner eleverna av det, och då blir det bara ännu starkare medan om jag ändrar liksom bara kan.. Ja, känns lugn liksom, alltså det är okej liksom, det, det finns, det finns tid. Så, emellan så här, han, men det kanske han bara och liksom ha och ge lite tid. Ehm. Det är ju det, det är alltid så tycker jag, med att det ska vara så stressigt allting. Och det handlar återigen att försöka skapa en kultur där det känns lugnt. Det är inte det så mycket på spel hela tiden utan man kan liksom mycket bara lyssna, vi är människor att vi kan vistas i samma rum, vi kan prata med varandra, vara nyfikna på saker och ting tillsammans. Och så att jag tycker det handlar mycket om det. Har liksom känna avspänningen, kan liksom axlarna kan få åka ner lite grann. Man bör inte vara så spänd hela tiden. Så när vi är med den här

eleven så frågar man bara. Ja, ge h*n den lilla stunden h*n behövde, vi förlorar ingenting på det. Nej, typ så men man sa, så, så är det alltid tycker jag att man får liksom “jaja” liksom, det behöver inte vara så hetsigt hela tiden. Det kan vara lugnt.

Intervjuare 1

Vår nästa fråga är eh om det skiljer sig eller om du upplever att det skiljer sig mellan klasser, till exempel beroende på inriktning till exempel på gymnasiet. Om du kan se någon skillnad i hur många elever som upplever ångest eller på vilket sätt de gör det?

Lärare 4

Nej, jag tycker inte det. Alltså jag är inne på min tjugofjärde år som lärare så jag har haft jag vet inte hur många elever jag haft men det är många klasser och nej alltså jag har ju exempelvis idag också har två klasser på i ekonomiprogrammet med två parallellklasser, ehm. Och de de är olika sinsemellan, alltså på klassnivå. Eleverna är olika. Man kan liksom ha kanske i föreställning av hur är elever på ekonomiprogram hur är elever på byggprogram, men jag ser. Jag har ju haft i elever och nästan alla program och jag tycker inte det så. Riktig så är inte, Jag har haft elever på estet/musik, estet/bild. Ja, visst estet/ bild dom har kanske ofta lite mer introverta kanske, men även där var det olika elever så nej, jag tycker inte det. Man får möta dem utifrån vilka dom är och så får man försöka läsa av dem och hjälpa dem där de är. Jag tycker nog att det är så.

Intervjuare 1

Ser du några gemensamma drag i de här eleverna som upplever den här typen av ångest eller liten oron för engelskan?

Lärare 4

Ja, man skulle kunna tänka sig att ett gemensamt drag det vore om de inte vore så bra på engelska om de ska känna sig osäkra utifrån det, men riktigt så enkelt är det inte heller. Finns ju faktiskt elever som kanske inte är jättebra, men, men på något vis så faller det sig ändå naturligt för dom att prata ändå . Eller det ja. De kanske, så det är kanske mer vilken personlighetstyp man är. Jag nämnde den här tidigare eleven, som var väldigt väldigt duktig på engelska, men det har någonting i h*ns personlighet som gjorde att det uppkom ångest , så det så det är väl inte ens så självklart att det handlar om det. Det det. Det är några andra saker, eh, tror jag.

Intervjuare 1

Om man går in på när man pratar om andra saker och varför skulle du tro att. Eller varför tror du att de upplever den här typen av ångest? Om du skulle få liksom bara spekulera själv, så.

Lärare 4

Ja, nej men jag tror jag tror väl. Någonting man då underskattar, eh, tror jag som lärare det är väl att eller man kan underskatta som lärare är ju att om man själv är van att står där framme, att tala, man har rummet så. Ja, men först när man har vuxit in i som lärare, det kan vara så även som lärare kan ju också ha det kan vara en inkörning i det liksom i den rollen som läraren är bara den som leder. Ja, fast man har vuxit in i det som kanske inte känns, då känns det ju naturligt liksom. Då var då det min bekvämlighetszon min comfort zone, men säg såhär, om jag ska vara personlig så kan vi säga att det kan finnas andra sammanhang för mig är det självklart, att stå i klassrummet och liksom leda och höra min egen röst i, det gör jag hela tiden, det fullkomligt självklart, men det kan det kan finnas andra sammanhang där, jag kanske är helt ny. I nya sammanhang. Men jag känner kanske inte alla riktigt bra och så, men kanske också jag, då kanske inte jag känner mig helt exakt exakt lika trygg, så kan det vara. Det kanske inte är mer komplicerat än så det kanske handlar mycket om trygghet, det handlar mycket om vana också. Det kan ju vara såna saker, ja, det kan också om jag ska vara lite kritisk. Jag tror det är mer vanligt än man tror, folk är rädda för att känna sig bedömda och jag tror också det här vara en del av eh i svensk skola också det har varit mycket det här med bedömning. Ehm, ja, jag vet inte. Det är ju kanske ett större ämne, men jag tror det ingår i det också, men om man ens känner sig rädd för nu kommer jag bli bedömd, bedömd, bedömd, bara att det kan ju väcka nervositet, vad händer om jag misslyckas och där. Ah. Sen är det också någonting jag behöver kommunicera till mina elever emellanåt det att alltså det är inte här, du kommer inte till skolan. Det säger jag emellanåt och då gör jag en poäng av det, det är väldigt viktigt för mig att betona. Vi kan ju inte säga det varje dag för då tappar det ju all sin laddning, men emellanåt så kan jag behöva påminna om man ska kom ihåg ni kommer inte i skolan, du kommer inte till skolan, vi kommer inte till skolan för att du ska visa hur duktig du är. Inte därför du är vi är här för att få växa, få ägna oss åt något tillsammans och så kan vi utvecklas som människor, vi kan liksom bara få vara här tillsammans och så kan det hända saker, men det kommer inte i första hand för att visa vad du kan. Utan vi är på en resa tillsammans och så det är klart det händer saker på vägen när vi behöver stämna av. Det blir en slags kunskapsredovisning när vi håller på ett tag med nånting så att säga, men det handlar

inte om att hela tiden visa hur duktiga man är, det, jag försöker verkligen kommunicera det. Det är liksom att få ned den här oron inför “kommer de att tycka.. Kommer läraren tycka att jag är duktig nog?” och så där, det är en viktig poäng där med, men de var inne på det med kultur, vilken kultur man har igen. Vilken kultur som upplevs råda i klassrummet. Och det är återigen inte så jag inbillar mig att jag alltid lyckas med detta för i sådana här kultur kan sitta väldigt djupt. Eh och det är inte alltid man kan komma åt detta och jag inser ju också dessutom att den här klassen jag har i engelska jag har kanske tre timmar i veckan, men de har jag många, många, många lektioner varje vecka så när jag möter dem, det är ju bara en begränsad del av deras skolorvaror så. de tar in intryck från många håll Men jag får göra det lilla jag kan, eh, typ så ja, det finns det finns ju inga enkla svar, det hör ni ju.

Intervjuare 1

Nej. Självklart och vi uppskattar också långa svar. Eh, det är inget fel på det här, vi har två frågor kvar så och en av dem är, varför tror du att engelska är så viktigt för eleverna att kunna hantera?

Lärare 4

Ja, ja, men det är väl det är väl så här engelska är ju ett maktspråk och det är power language, det är prestige. Så det är den värld vi lever ju nu, om vi går 300 år tillbaka i tiden har det latin. Eh, men vi har inte så mycket latin idag. Men engelska, det är ju och liksom det känner alla elever att det. Skulle de peka på ett ämne som är viktigt i skolan så tror jag de flesta elever skulle nog säga engelska. Det finns en känsla, och det är ju verkligheten så klart. Ja. I alla fall i varje iallafall hos oss, ehm, när jag var i Spanien nu under jullovet där och det får jag säga eh, nivån på engelska är ju otroligt låg i Spanien. Men det är samma i Italien ja alltså hos dem så är det är det någonting annat, men i alla fall i vår del av världen så är det ju väldigt mycket engelska, men kommer inte långt med svenska ute i den stora vida världen.

Intervjuare 1

Vår sista fråga går tillbaka lite eh och handlar om vad man ser för symptom hos elever som upplever den här ångesten, ehm. Ser du att de liksom... skolkar dem, sitter de längst bak i klassrummet, är de väldigt tysta, vad är typiska utpekade faktorer för sådana elever?

Lärare 4

Jag skolkade göra men det gör de ju såklart om de känner, alltså verkligen att de inte trivs i skolan. Eh, men man det, man det det. Det här tycker jag var inte är det vanliga, alltså det. Ja, det kan det ju vara, men ja men skolk beror ofta på andra saker. Men jag tycker också att det är rätt uppenbart. Jag menar jag dom läsa något så kan dom säga pass eller jag bara ser på dom verkligen, och dom säger nej, och så där så då får jag respekterar jag i det och så får jag kanske prata lite med dom, att stämna av med dem, känna, jag behöver lära känna som personer, som människor. Sen var de sätter sig i klassrummet, men vi jobbar rätt mycket med klassrumsplacering hos oss. Och det är därför vi, vi tror det, det är bra för klasserna, vi, vilket tar ett tag innan vi liksom kan läsa av och vi kanske prova den bästa placeringen, men de kan man ju också skruva på övertid om det behövs. Det är vissa elever som kanske inte mår bra, eller att de kanske inte är gynnade av sitta vid bredvid varandra så som får man sprida ut på dom så det är ju samma sak, så det, det. Det finns ju en pedagogiskt tanke med dessa klassrum placeringarna, men det är ju första hand så det väl, men man ser det på dom, det lyser ju ögonen på dem, men de kanske säger också "pass" eftersom dom verkligen känner väldigt stark olust och då tvingar man dom inte, jag kan göra jag kan ju försöka uppmuntra men om jag känner att dom är helt igenom låsta, då alltså försöker jag inte ens tvinga om det hade ju vara nästan betraktas som ett övergrepp, så det, det ska vi inte hålla på med.

Appendix G: Anders

Intervjuare 1: Den första frågan vi har är om du någonsin har stött på elever som har språk ångest?

Lärare 1: Ja, jag stöter ju väl på minst en i varje klass tänker jag.

Intervjuare 1: Vilka situationer märker du av att de har den här ångesten som är kopplad till just språk?

Lärare 1: Den manifesterar sig framför allt när de ska prata, framför allt inför andra.

Intervjuare 1: Hur märker du det på eleven?

Lärare 1: Ja, först och främst så är det ju helt enkelt en ovilja att prata eller svara på engelska, där har vi ju sett i vårt arbete på konferenser också, vi skickade ut enkäter där de har visat att kanske prata med bara läraren eller med en kompis det går helt okej. Men så länge... så fort det blir större grupper så känner de en ångest eller otrygghet i sina språkfärdigheter.

Intervjuare 1: Är det någonting som du känner att du kan göra som lärare för att hjälpa en student som hamnar i det här jobbiga tillståndet?

Lärare 1: Ja. Det gör ju otroligt mycket, jag tänker ju framför allt att man normaliserar att man får låta annorlunda. Just att många skäms för sin svenska accent men då kan man ju också som sagt porträttera upp stora ledare som... ja vad ska vi ta för exempel, Olof Schultz i Tyskland nu har Macron när han väl pratar engelska, det låter ju sådär. Sen då våra egna svenskar Stefan Löfven och Ulf Kristersson och liknande det är ju inga stjärnor direkt.

Intervjuare 1: Det tycker jag är så intressant för att man gör ju inte... nu för tiden så tittar man korrigerar ju inte uttal lika mycket som man gjorde när jag gick i skolan till exempel. Jag tycker det är så intressant, vi har hört flera personer som säger nu att 'ja men det är uttalet de tycker är väldigt jobbigt'. Men med de här eleverna, finns det något sätt som de kan få stöttning utöver det som du gör, jag tänker EHT team eller du vet liknande?

Lärare 1: Nej, eftersom det inte är en... vad ska vi kalla det... inte diagnos men det är ju inget hinder egentligen, alltså det är ju klart att EHT kan stötta men det faller ju mer inom min profession som den undervisande läraren.

Intervjuare 1: Du har ju ett annat ämne än engelska också. Om du tittar lite på klimatet som är i det engelska klassrummet, kan du se någon skillnad på ditt andra ämne och engelskan?

Lärare 1: Ja, sen ska man också komma ihåg att eftersom jag har svenska så blir ju grupperna oftast reducerade så de delas upp i SVE och SVA. Så svenskarna är ju dessutom en mindre grupp, vissa orosmoment försvinner då för elever mycket lättare att hålla presentationer och så, men sen måste man ju komma ihåg att om man är liksom... om man har ett modersmål så är ju det tryggheten när man ska gå över till ett annat språk det är ju viktigt. Också typ tyskalektioner förra veckan till exempel och där vill de ju inte prata tyska, det är knappt så de får ur sig ett par ord. Så jag tror just den här osäkerheten egentligen kan bli felet, man är så rädd för att göra fel, där är ju det stora kruxet till kråksången.

Intervjuare 1: Kan du se om det är en viss typ av elev som är mer eller mindre bekväm med engelska?

Lärare 1: Ja men det är ju framför allt om man får kalla dem det de introverta, de som kanske inte gör så mycket väsen av sig överhuvudtaget, dom som är väldigt lugna och tysta de vill ogärna överhuvudtaget yttra sig så jag tror att, ja det har med språket att göra men det har

också att göra med att de är väldigt osäkra och vill inte... hur säger man på svenska, 'outa sig'.

Intervjuare 1: Kan du berätta om någon situation om det nu har hänt, när en student eller flera inte har velat göra en presentation? Alltså när man ska producera på engelska.

Lärare 1: Jo men jag hade ju det här bara förra veckan när vi skulle ha boksamtal, så sa jag till en elev att det går bra att göra i reducerad grupp, du kan göra det med en person, en kompis eller bara med mig. För att ett boksamtal inte har att göra med att du ska göra det inför en grupp, det är ju egentligen bara att du ska prestera. Men sen kan det ju ha att göra med att eleven inte hade läst boken och inte var förberedd, men den här eleven har väldigt väldiga problem med engelskan överlag och kände ju direkt att 'nej men det... det kommer bara inte gå, jag klarar det inte, kan jag inte få skriva om den istället'. Det kommer vi ju också göra men du kommer ju liksom inte undan att muntliga färdigheter måste testas. Det är en väldigt besvärlig situation för eleven är ju helt med på att ja men då kommer jag inte klara ämnet så... så det finns ju ingen illvilja någonstans eller att man pressar på att 'jo det här ska du läsa'. H*n är helt införstådd med att då kommer det inte gå. Man försöker ju trixa och vända sig ut och in att du kan göra det på det här sättet, du kan göra det här. Den absolut sista utvägen, det är väl att de spelar in sig själva.

Intervjuare 1: Ni kommer ändå till en lösning i den här situationen?

Lärare 1: Nej inte än.

Intervjuare 1: Vilka alternativ tänker du hade varit bra för den här eleven?

Lärare 1: Ja jag tror väl att om vi ska vara riktigt krassa och komma ner på att bara få igenom eleven så handlar det ju helt enkelt om att få eleverna att börja prata engelska, strunt samma vad det handlar om. Där kunde ju eleverna i alla fall genomföra muntliga nationella proven i engelska fem, och h*n har byggt upp en säkerhet så h*n känner sig tryggare nu och kan genomföra provet engelska sex, och förhoppningsvis kommer det vara på en tillräckligt bra nivå. Men det kommer ju förmodligen bli det enda muntliga som jag får ut från den här eleven.

Intervjuare 1: Ja okej, kan du se... för du har ju klasser som har lite olika inriktningar och så där, kan du se att det skiljer sig mellan de olika inriktningarna?

Lärare 1: Tänker du på de olika programmen?

Intervjuare 1: Ja precis.

Lärare 1: Ja det gör det ju. Nu har jag i för sig bara engelska på samhällsprogrammet i år men om man jämför med vad jag har varit på, yrkesprogram där finns det ju inte lika stor rädsla att prata för där är man mer lite "lattjo lajban" och är inte rädd för att synas och höras. Sen är ju kvaliteten mycket längre men de vågar och de kan och de gör det.

Intervjuare 1: Det är väldigt häftigt det att det blir sådana skillnader. Varför tror du att engelskan har så mycket ångest kring sig? Varför tror du att det är så viktigt för elever att kunna engelska?

Lärare 1: I grund och botten tror jag som sagt att det handlar om alla språk som inte är modersmålet, men om man ser till just engelskan så är ju det ett maktspråk, alltså det är ju ett globalt lingua franca som man i normen då ska behärska. Vi inprintar ju det i elever eller i barn från väldigt tidig ålder att om man bara fixar engelska så kan du klara dig ute i världen. Och om de då känner "oj jag fixar inte engelskan, jag kommer aldrig att klara mig ute i världen", då blir det en väldig press på barnen och det leder ju då till den här språk ångesten, att ja men då, istället för att tackla problemet så undviker jag det. Det har ju tyvärr blivit en mentalitet i svensk skola och bland många småbarnsföräldrar, att skydda barn och elever från problemen istället för att faktiskt "ja men då får vi väl bara sitta och nöta en timme extra då så blir det... OK men då fokuserar på matten istället" det är fel väg att gå.

Intervjuare 1: De här eleverna som du har stött på som har den här ångesten ser du några typiska symptom... alltså typ att de inte kommer när det är presentationer, eller att dom sätter sig längst bak, eller att de inte pratar eller svarar eller så här?

Lärare 1: Ja att inte prata och svara det är ju typiskt för elever med språk ångest. Men de flesta som har språk ångest, de brukar vara ambitiösa på andra sätt, alltså jag kan ha elever som knappt kan knacka ur sig tre ord på engelska men texterna ojdå! Det var inte illa, så kunskapen om språket finns där, det är bara rädslan att uttala det. Det märker man ju också, det är ju därför jag jobbar med högläsning för att där... ja ibland så gör man ju till sig som lärare också när man högläser, man säger fel på vissa ord för att visa att "ja men ni hängde ju, med ni förstod" och "ja nu blev det fel för att vi aldrig hört det här ordet innan i den här kontexten", det är inte lätt. Jag tror att det är luckrar upp ganska många elever, nu ska vi ju inte nämna namn, jag vet inte om ni två kommer ihåg förra året när jag hade engelska fem... jo det var förra året... nej detta engelska sex blir det ju. Jag hade en elev där som började engelska fem förra året i ettan med att säga "jag tänker inte prata engelska, jag är jättekass på

engelska och jag kan inte läsa'', den här eleven har alltså nu läst ut hunger games, antecknat en halv roman själv och frivilligt läser engelska eller hunger games del två nu då.

Intervjuare 1: Gud vad roligt.

Lärare 1: Ja, och har pratat engelska en hel vecka med spanjorer på besök. Ja alltså det är en underbar solskenshistoria men det var ju också för att den nötte vi, vi högläste och jag pressade henne lite lagom och nu så har h*n blommat ut i den här jäkligt duktiga eleven som bara kör på.

Appendix H: Sofia

Intervjuare 1: Vårn första fråga är ju då självklart om du har stött på elever som upplever språklig ångest i samband med produktion i engelska?

Lärare 6: Ja.

Intervjuare 1: Kan du ge exempel på liksom i vilka situationer upplever de som mest ångest och hur märker du det?

Lärare 6: Mest ångest dyker upp i samband med presentationer och oftast individuella presentationer inför en grupp åskådare, utgångspunkten är väl att ja men hela klassen lyssnar eller halva klassen lyssnar och så blir det ångest inför det och så gör vi anpassningar så men det är väl liksom... det är det första, det är där det är flest elever som upplever svårigheter eller som inte vill eller som får ångest blir nervösa. Det andra som också kan hända under det är seminarier där de sitter i mindre grupper och ska diskutera och jag ska lyssna på en grupp i taget, då finns det också elever som... där är det väldigt sällan att de innan tillfället uttrycker att det känns svårt utan det är snarare att de blir väldigt tysta under seminariet och så pratar jag med dem efteråt och så känner de ofta att nej men de andra var så duktiga eller nej men jag hade ju inget att säga eller nej jag fick inte riktigt chansen och prata liksom. Det tredje och det händer men det händer väldigt sällan det är ju att de inte vill prata engelska i klassrummet överhuvudtaget, då ofta är det väl med en kompis eller... och när jag kommer liksom att när läraren kommer så blir det tyst. Men det kan också vara att utan att jag ens är i närheten så kan jag också märka att eleverna i första hand prata svenska och liksom så där. Men det är väl framför allt vid presentationer så det har man ju inte så ofta i engelska, men jag brukar ha en i engelska fem och en i engelska sex och det är väl där de största problemen så dyker upp liksom.

Intervjuare 1: Finns det något som du känner som lärare du kan göra för att hjälpa dessa elever som upplever denna ångest?

Lärare 6: I första hand så handlar det ju om att lyssna på dem. Jag tänker att ofta redan i samband med att jag presenterar uppdraget eller presenterar vad de ska göra och ger instruktionerna så ger jag liksom instruktioner om hur många... om det ska vara en presentation och hur många ska lyssna på presentationen och så kikar man lite grann utöver klassrummet och ser vilka som redan då ser rädda ut och vilka som ser lugna ut. Och så kan man möta det direkt med att ja men ni kommer att göra det i halvklass eller vi ska göra det grupper eller vi kan anpassa hur många som lyssnar och så där. Så det är liksom ett första steg, men sen är det ju att eleverna kommer till mig, det är väl egentligen det, att de kommer till mig och berättar att det här känns jättejobbigt och det här vill jag verkligen inte göra och jag har aldrig behövt presentera inför andra och så där. Så får man möta dem i det för jag tror att en sak som hjälper det att lyssna på dem, många blir liksom lugna av att man lyssnar på dem och känner igen deras problematik och möter dem i det liksom och prata lite grann om vad syftet är och målet är och om hur jobbigt är det och vad är det som är så jobbigt och hur... ja men och vad tänker de? Hur kan det lösa sig? Vad kan man göra liksom, men mycket är att bara lyssna på dem så att de känner att de är lyssnade på för ibland så räcker det och så håller de sen presentationen inför hela klassen eller halva klassen, alltså så som var min tanke från början. Och andra får man göra anpassningar för då, och ofta handlar ju det om hur många som ska lyssna så, det är ju alltså oerhört sällan jag tror... ja det det händer ju men det är ju oerhört sällan som de inte gör uppgiften med alltså... att det bara är jag som lyssnar till exempel att det bara är jag och kanske en kompis som lyssnar, det är väldigt sällan man hamnar där. Utan ofta så är det ja men en liten grupp kanske fem eller sex kompisar och ofta att de får välja man kan möta de i det ja men vilka är du OK med lyssnar? Så ja då kommer de på några namn och så kan man ha och så är det lite lugnare liksom.

Lärare 6: Asså jag funderar på om jag gör något mer liksom, jag försöker ju... för nu är det fortfarande med presentationer liksom i åtanke, så försöker jag skapa träningstillfällen, vi tränar. Det är ju inte som att de får uppgiften att göra sin presentation och så bara ska de sen stå där och hålla presentationer, utan vi övar. Ja men hur ska man stå och hur ska man säga, vad ska man säga och de får öva i små grupper vanligtvis i par eller små grupper så att de övar sig, men att det är en i taget då och de ska stå upp eller jag brukar ha hela klassen igång då samtidigt i klassrummet så att det kanske är sex eller sju grupper i klassen som står och då får ja men... en i varje grupp ska hålla sitt lilla... det kan vara ja men kör en inledning

liksom, eller kör... berätta kort vad du har researchat eller de kan få ett helt annat ämne, berätta någonting om vad du gjorde igår eller vad... någon känsla du hade i morse eller vad det kan vara vad som helst egentligen. Men bara då ska man stå upp bara en sån sak liksom, och så får den lilla gruppen då... men då är de ju sex eller sju som pratar samtidigt så de försvinner ju ändå i mängden, det är inte som att de pratar inför hela klassen, men de står upp i klassrummet och de håller sitt lilla korta 20 eller 30 sekunder sedan framförande liksom. Jag gör mycket så här presentationsövningar liksom, så att de kommer liksom från faktiskt att ha övat och fått saker och tänka på och så där så de har lite strategier för hur de ska göra och hur de ska stå och vad de ska säga. Och så pratar vi om... jag brukar liksom säga att ja men det är ju nervöst det finns några här inne som tycker det här är roligt, så finns det några som tycker det här är.. ”å ja jag gör det väl för att Sofia har sagt till oss” och så finns det de som tycker det är ganska jobbigt och så finns det de som tycker det är riktigt jobbigt och alla finns i klassrummet liksom och det har vi stor respekt för. Jag pratar om att det liksom inte är en ovanlig känsla, tycker att det är jobbigt att hålla presentationer heller och hur man kan... hur det känns i kroppen och hur man kan behandla... liksom ta sig an det.

Intervjuare 1: Ja det är superbra det är de.

Lärare 6: Ja precis. Jag tänker också de brukar få ha... ofta känner de sig tryggare om de får ha stödord med sig upp eller manus till och med, jag brukar försöka att de inte ska ha manus såklart men de som är riktigt nervösa... men då ja då... men ta med dig manus alltså för man måste ju också se vad är det som är syftet liksom egentligen och i engelskan så finns det ju inte egentligen något tydligt syfte om att ja men de ska stå inför folk. I svenskan gör det det men i engelskan så finns det ju inget tydligt syfte om att de ska stå inför en klass och hålla en presentation liksom, utan det är bara ett sätt att mäta färdigheter och göra andra... fylla andra betygskrav och liksom så där. Man får ju fundera över vad är vad är det som är viktigt egentligen och vad är det jag vill uppnå liksom och då kan man ju anpassa utefter det. De förstår vad syftet är liksom för då kan man också komma bort lite ifrån den värsta ångesten när de vet... bara de gör det. Ja men och det är lite presentationer. Seminarier är ju lite svårare för där brukar de inte säga innan att de är nervösa för att prata, och även om man övar att de sitter i grupper och pratar och så är det svårt för mig att öva... att vara med alla grupper en hel stund liksom och öva det tar sån tid så det är svårt att prioritera det i undervisningen utan det får räcka just bedömningstillfället. Då blir bedömningstillfället det blir ju också egentligen en form utav övning sådär, men jag kan ju gå in och hjälpa dem att föra samtalet vidare och ställa följdfrågor och så där när de andra inte... när de inte klarar det själva liksom

för att få samtalet och hamna där jag vill liksom, men då är det snarare att dels kliva in och säga ja men fråga eleven som är tyst och skapa talutrymme för den. För ofta har de här eleverna svårt, de som inte kan vara delaktiga i ett seminarium och ofta är de inte förberedda tillräckligt väl, de känner sig inte trygga liksom med sitt eget material, men sen har de också svårt att skapa talutrymme för sig själva och ta det och då kan man ju försöka hjälpa dem genom att liksom ställa en fråga direkt och ofta är gruppen duktiga på att göra det är att de tar ansvar för det och de hjälper varandra och de ställer liksom frågor direkt till varandra ”ja men vad tycker du om det här” eller ”vad säger du”? Men ibland blir det ju svårt ändå och då kan jag som lärare kliva in och ställa en fråga som jag tror att elever kan klara av att svara, men ofta... och sen så kan jag behålla dom efter eller liksom ställa... så att inte i gruppen utan jag kan fråga efteråt och då blir det så tydligt också vilka elever som är tysta för att de är nervösa och har svårt liksom att uttrycka sig och vilka som inte uttrycker sig för att de faktiskt inte har någonting att säga.

Intervjuare 1: Nästa fråga är ganska enkel, finns det något sätt för de här eleverna att få stöd utanför liksom dig som lärare, så om ni har ett elevhälsoteam kanske eller liknande?

Lärare 6: Ja, de med riktigt svår ångest så absolut elevhälsoteamet. Vissa utav de söker ju hjälp utanför skolan också att det inte är elevhälsoteamet utan det är... de får annan hjälp liksom utanför skolan. Men det finns absolut hjälp att få på skolan och i skolan och utanför mig liksom som är... som inte handlar om mig som undervisande lärare utan ligger utanför det, absolut.

Intervjuare 1: Om man kollar på den sociala miljön i det engelska i klassrummet och till exempel alltså jämför lite med... jag vet inte om du har något annat ämne har du det?

Lärare 6: Ja svenska.

Intervjuare 1: Ja så om du tänker till exempel och jämför det sociala klimatet i det engelska klassrummet och det svenska vad skulle du säga är så speciellt, hur skulle du beskriva det sociala klimatet i det engelska klassrummet?

Lärare 6: Jag tycker... nu är det... de flesta klasserna har jag bara i engelska men jag har en grupp som jag har i både svenska och engelska och där är det egentligen ingen skillnad och jag tror att det är som regel elever som är tystare och som är liksom försiktigare i att ta talutrymme de är det också på svenska. De som inte är det som känner sig trygga med sin egen förmåga vad gäller att uttrycka sig i tal, det spelar liksom ingen roll, det spelar mindre

roll om det är svenska eller engelska för dem. Sen så kan det ju liksom det som kan påverka, det är ju deras faktiska språkliga förmåga och hur väl de kan uttrycka sig som gör om de tar lika mycket talutrymme. Men vad gäller alltså relationerna mellan eleverna och huruvida de är trygga eller inte så förändras inte det jättemycket av om det är ett klassrum där de pratar svenska eller ett klassrum där de pratar engelska, där tror jag det är annat som spelar in mer. Men det är klart att det finns individer som är väldigt svaga i engelska men som däremot är väldigt duktiga... alltså det är så sällan som det är så, att är de duktiga på många andra ämnen och så är de jättesvaga på engelska det är inte så hemskt ofta vi ser det utan många gånger är de svaga i engelska så har de svårigheter i andra ämnen också. Är de tystlåtna så är de det oavsett språk, så att det är ingen jättestor skillnad men det finns såklart individer där språket... och då är det ju språket som påverkar det faktum att det är engelska det handlar om och de känner sig inte så duktiga på engelska det finns ju sådana elever också som faktiskt är... ja men har svaga kunskaper i engelska men som är ganska duktiga på andra ämnen. Men de är ganska få, det är det inte så ofta som det är på det viset.

Intervjuare 1: Om man tänker på de här eleverna då kan du se några gemensamma drag i de elever som upplever ångest?

Lärare 6: Det är oftast tjejer som har svårast ångest och det är ofta tjejer som har annan liksom... andra svårigheter om man säger ja men psykologiska psykosociala svårigheter och besvär alltså de kämpar med självkänsla och självbild. De behöver inte ha diagnoser, det är liksom inte det det handlar om men de har oftare kämpigt med sin egen självbild liksom det tar sig i uttryck på olika sätt så jag tror det framförallt det de är svårast. Alltså sen killar kan ju också tycka att det är jobbigt att prata inför folk men de har en annan... dom tar sig an uppgiften på ett annat vis, möjligtvis att det är mer okej för tjejer att också ha ångest och uttrycka sin ångest kring detta än vad det är för killar. Samtidigt så ja så har... så tror jag också att det är färre killar som upplever så stark problematik liksom, det ligger inte riktigt för dem.

Intervjuare 2: Jag tänkte på det här duktiga-flicka syndromet och liksom att samhället har en helt annan syn på hur kvinnor och flickor ska vara.

Lärare 6: Ja men precis absolut och det är...

Intervjuare 2: Att boys will be boys tyvärr fortfarande finns kvar liksom.

Lärare 6: Ja och i det här fallet att ja men pojkar får sitt talutrymme och det ligger liksom också i att ja men pojkar är mer talbara liksom eller talar högre och mer och får mer utrymme i klassrummen, att det ligger för dem när de kommer. På andra sätt så ligger ju pojkar efter flickor istället när de kommer till gymnasiet men när det gäller det här så har de liksom, det finns i de på ett annat vis och det och då ska vi ändå komma ihåg att det finns absolut killar som tycker det är ångestladdat att hålla presentationer inför klassen men de gömmer det på ett annat sätt liksom, de är inte riktigt lika uttalade i detta det kommer mer och mer får man väl säga.

Intervjuare 1: Har du någon situation där alltså... ett exempel på en situation där du mötte en elev eller flera elever kanske som inte ville delta i en muntlig presentation och då är frågan hur gick du vidare, hur löste du en sådan situation?

Lärare 6: Ja men jag jag har flera och det är lite roligt nu senast i höstas i samband med presidentvalet för vanligtvis så har jag en grupp presentation där i engelskan också att de får jobba i grupper och så får de hålla en presentation inför klassen och försöka undervisa klassen om det ämnet de valt i samband med presidentvalet så har jag alltid en uppgift kopplat till det och då får de vara presidentkandidaterna och så ska de hålla ett väldigt kort tal som om de vore en utav presidentkandidaterna och då gör de ju det inför klassen. Då brukar jag ta halvklass liksom för det blir så himla tråkigt för dem att lyssna på även om talen det är korta så är det lite för att publiken ska orka sköta sig hela tiden också, så om man har lite färre talare så... men och så korta anföranden. Då var det en tjej som verkligen totalt liksom vägrade och hon först så pratade hon inte ens med mig för hon var så nervös över det hon pratade med sin mentor som kom till mig och då sa jag men jag måste ju få prata med henne liksom, så då kunde vi prata då vågade hon det, och så grät hon och hon var är verkligen jätte rädd och upprörd och ja men väldigt ångestladdat så här, men jag lyssnade och vi pratade och jag lyssnade och grät och och så sa jag... nej men jag mötte henne att nej men vi löser ju det här det är klart att det... för jag brukar alltid fråga då men påverkar det sömnen, så de ska ju kunna sova natten innan liksom och påverkar det din vilja och komma till skolan den dagen, och då för det är liksom ett sätt att mäta hur ångestladdat är det verkligen. Så kunde jag möta henne i det så sa jag nej men ja alltså när det är så här jobbigt du behöver ju inte hålla inför alla då utan du kan väl välja vilka kompisar skulle du vilja vara i publiken, så pratade vi lite och så höll hon på och sen plötsligt så vänder hon liksom, och så ja men så är det lugnt och sen så ja hon börjar lugna sig och så ja och sen så möts vi bara ett tag liksom en stund senare ett tag senare, nej men och då håller hon inför hela gruppen som skulle vara och jag var

liksom... flera gånger jag brukar behöver verkligen inte om du inte vill men det ska kännas okej du ska liksom ja, nej men och så höll hon den här presentationen. Så att man kan ju bara genom att lyssna och samtala och stötta och inte ställa för mycket krav jag tror det är viktigt också då att man liksom möter dem och försöker hitta en annan lösning och så där så kunde hon äga, hon blev liksom i kontroll över situationen på ett annat sätt och kände att hon fick bestämma och då kunde hon möta. Andra elever som även om man lyssnar på dem och möter dem och så där så vågar de inte göra inför hela gruppen, det var ju fantastiskt det här att hon bara vände totalt liksom kunde hålla och kunde sluta gråta och hålla presentationen... det var väl presentationen om det var nästa dag tror jag.

Intervjuare 1: Vilken success story

Lärare 6: Ja men det var det verkligen och andra gånger så blir det inte så utan de... även om man lyssnar och pratar om och så håller det sen då inför de där kompisarna som de har fått välja så att det är... alltså jag tror aldrig jag har haft en elev som helt har bara låtit bli, jag har haft elever som inte har dykt upp då vid tillfället men som vi har hittat tillfälle liksom ett annat tillfälle och då med bara några kompisar och nån gång bara men jag har alltid sagt så här men vill du verkligen bara ha mig i publiken är det inte bättre att vi har en kompis som ser snäll ut också? Liksom men någon gång så är det även det bara mig så men det är liksom aldrig någon som inte har gjort utan alla har.

Intervjuare 1: Ja det är ju bra

Lärare 6: Men man får hitta vägar och så får man tänka att vi behöver ju inte lösa allt vid rätt tillfälle utan vi har tre år på oss i gymnasiet egentligen, även om engelskan bara är ettan och tvåan så ja men i princip så för jag menar engelskan är ju bara... de behöver ju kanske inte lyckas helt och fullt i mitt ämne utan det är att alla kurser övar och jobbar med sådana här färdigheter. Det liksom att då efter tre år då många olika kurser där de har fått öva och försöka och kämpa och så tar man bort lite av den här ångesten, men man vill inte skapa mer ångest och då tror jag det är viktigt att möta dem och hitta lösningar liksom.

Intervjuare 1: Ja självklart, upplever du att det skiljer sig någonting mellan program på gymnasiet eller liksom inriktningar?

Lärare 6: Ja du, då precis nu är det så att jag jobbade på ekonomiprogrammet, vi började 2011 till 2015 och det fanns elever med ångest men inte alls så många som jag upplever idag och nu är jag på samhällsprogrammet och har varit i tre år nu däremellan var jag på

högstadiet och på högstadiet så möter man ju liksom alla möjliga typer av elever och de går igenom sådana... det är så mycket som händer på högstadiet så det är klart att det finns de som tycker är jobbigt liksom. Ofta tycker om det är mindre jobbigt när de börjar sjuan än när de går ut nian tyvärr, det händer och sker saker i kroppen på dem som gör att man lägger på en massa lager liksom som gör att det blir extra svårt. Men jag upplevde då när jag var på ekonomiprogrammet att det var färre, det fanns de med ångest då också men det var färre än vad jag känner att jag upplever idag, så kan jag väl säga. Det är fler idag och nu är jag på samhällsprogrammet, så om det förklaras utav att det är samhällsprogrammet och eleverna som kommer hit och så... eller om det förklaras av att det har gått tio år sedan när jag började det är svårare att... nej eller ja tio år det kanske är svårt att säga exakt.

Intervjuare 1: Det är ingen fara, vi har varit inne lite på det här men om du liksom kort skulle säga varför tror du att elever upplever denna typ av ångest?

Lärare 6: Vissa elever rapporterar att de har liksom fått höra att ja men de pratar konstigt eller har en konstig dialekt eller de känner liksom att det är begränsningar i hur de pratar, att de upplever att de någon gång har blivit mobbade... sen är det inte nödvändigt så att de har blivit mobbade heller men att de har fått höra saker liksom och jag tänker att det kan räcka med så lite när man är på högstadiet för att man ska påverkas liksom, och vissa har också faktiskt blivit mobbade alltså vissa rapporterar att de har blivit mobbade så och då är det klart att det är svårt. Men sen tror jag mycket kommer inifrån och den där självbilden och kraven man har på sig själv och hur det ska vara och hur man ser på sina egna kunskaper och förmågor och rätten till sin egen röst kanske, jag vet inte då drar vi höga växlar men någonstans så tror jag det ligger lite i det också, vem är jag att säga det här liksom.

Intervjuare 1: Varför tror du att engelska är ett sådant viktigt ämne för elever att kunna hantera nu för tiden?

Lärare 6: Oj, nu är vi inne på någonting helt annat. Vikten av engelska... därför att och speciellt för våra elever som läser högskoleförberedande program så handlar det om att klara av högskolestudier senare. Jag tänker att det handlar om att kunna kunskapsinhämta och informationsinhämta även utanför studierelaterade frågor egentligen, så de är ju utsatta för så mycket engelska på sina sociala medier och i media och så där. Så jag tänker att det handlar mycket om att kunna förstå och ta till sig och kritiskt förhålla sig till information.

Intervjuare 1: Vår sista fråga du har redan nämnt lite som kan räknas som ett svar till det här, men alltså de typiska symtomen hos en elev som upplever språklig ångest och då snackar

vi i beteende i klassrummet så till exempel skolkar dem, sitter dem längst bak, pratar de inte? Vad är det mest...

Lärare 6: Det vanligaste... vi använder placering det kan ju vara bra att veta vi använder placering så de ska inte kunna bestämma själva exakt vart de sitter, men så det som blir det blir ju att de är tysta och man kan märka det att det eller de väljer svenska i det engelskspråkiga klassrummet så väljer de att prata svenska istället, man kanske märker att ja men de sitter ju och pratar och det verkar ändå man kan höra... ibland hör man ju ljud eller man ser liksom på deras läppar att de faktiskt pratar engelska men så fort jag kommer nära så tystnar dem liksom och det är väl det där att hur det än är så vet dom att jag också är den bedömande makten liksom. Även om man försöker skapa ett klassrum där jag är i första hand är hjälparen och läraren och så där men de vet ju någonstans också att jag bedömer och det blir press, det är en sak att sitta och prata med sin kompis men och så tror jag de väljer svenska i första hand, de är tysta eller väljer svenska liksom det är så det är. Det är klart att elever med stor problematik skolkar men det är... men jag tänker att då är det här med att de har liksom tal ångest det är egentligen bara en del utav anledningen till att de inte kommer till lektionen det är ju annat också som gör att de inte kommer för det här med att inte prata det... men de kommer ganska långt på det att inte säga någonting liksom.

Appendix I: Lisa

Intervjuare 1: Ja, våran första fråga är då eh har du någonsin stött på elever som upplever språklig ångest eller ångest i samband med, eh, produktion i engelska?

Lärare 7: Gud ja hela tiden. Eh, alltid i alla fall ett par stycken och på olika nivåer.

Intervjuare 1: I vilka situationer tycker du att de upplever mest ångest och hur märker du det?

Lärare 7: Alltså särskilt i samband med att de ska hålla egna presentationer och helst på egen hand. Eh det är jättejobbigt för ganska många, eh men också någonting som är väldigt värdefullt och veta hur man gör. Och det märks delvis om man baserar kanske på kroppsspråk och sånt, men också för att särskilt många har blivit bättre och bättre på att berätta det helt enkelt, och kommer att säga att "jag tycker det här är jobbigt". Jämförelsevis med när jag började undervisa så var det fler som bara valde att tysta och inte göra någonting åt det, eh medans nu de senaste och fyra fem åren i alla fall så har, är det fler och fler som är så här, "det här går inte att göra, jag tycker det här är jättejobbigt" och förklarar hur det känns och så.

Intervjuare 1: Finns det något du känner som lärare att du kan göra för att hjälpa de här eleverna som upplever denna ångest?

Lärare 7: Asså jag, jag jobbar mycket och pratar mycket om mental på hälsa och mentala ohälsa och hur man.. Strategier och hur man kan ta hand om saker så. Ja men så här och det beror ju mycket på hur väl jag känner en elev, går det att skämta med h*n? Då skämtar jag med h*n och då drar jag gärna skämtet och så här “du kommer ju inte dö eh och om du får panik och om du får hjärtstillestånd så kan jag HLR, du kommer liksom inte dö i klassrummet. Men det händer ju inte”. Medans ifall det är elever som behöver bli mer med varsamt omhändertagna och så pratar vi lite om strategier och alltså typ andnings sätt eller att man kan ta med sig något att dricka, något att tugga på typ tuggummi eller så att eh och prata mycket om hur man kan hantera den här ångesten.

Intervjuare 1: Finns det något sätt för en elev får hjälp utanför liksom dig som lärare till exempel är på EHT-team och så är det något som är aktuellt där du jobbar?

Lärare 7: Ha, jag har faktiskt inte tänkt på det. Och det finns säkert. Vi har en riktigt duktig kurator till exempel, men så har vi en en duktig specialpedagog som särskilt eh som säkert hade kunnat hjälpa till men jag har inte ens tänkt tanken på frågan faktiskt.

Intervjuare 1: Har du några andra ämnen än engelska?

Lärare 7: Franska och japanska också

Intervjuare 1: Så om man tänker på hur den sociala miljön eller det sociala klimatet ser ut i ett alltså ett engelsk klassrum. Då jämförelse med de andra ämnena som du undervisar kanske, hur skulle du beskriva liksom miljö i det engelska klassrummet?

Lärare 7: Alltså jämför man med om jag tar japanskan till att börja med som exempel där alla fall är nybörjare, eh och faktiskt eh väldigt sällan kan särskilt mycket överhuvudtaget. Så är det lättare på ett sätt att få dom aktiverade på det sättet så här, “men jag förväntar mig inte att ni kan så mycket. Jag förväntar mig att ni gör saker på lektionen, hämtar in mer och mer information och sakta men säkert lär er saker” så på det sättet är det lättare och liksom ändå ja

men aktivera ungdomarna och jobba med självförtroendet på det sättet. Att så här “du sitter här i ett rum med 20 andra som inte heller kanske skit och det är okej, det är därför ni här”, i franskan så är det också så här, nu har jag egentligen bara franska tre i år. Och där är det ju elever som har pluggat franska tidigare. Och har en bakgrund kunskap, men i alla fall har en vad jag hoppas ge bakgrundskunskap och där är det svårare på det sättet att eleverna oftast är från så himla många olika bakgrunder. Och det är ju samma med engelskan också, vi vet inte riktigt var de kommer ifrån och vet inte riktigt vad, vad de har haft för lärare och vad lärarna har gått igenom och så vidare. Så där skulle jag säga ganska jämställt att. Ja, men det är det. Jag brukar tänka att det engelska 5 och franska 3 liksom är en eh uppsamlingsperiod liksom. Det är en uppsamlingskurs. Vi försöker hitta en baseline för vad som funkar för på klassen. Som att franskgrupperna brukar vara mindre gör det också mer alltså lätt att lära känna eleverna och samma där jag jobbar ganska mycket med vad jag kallar för “schysst mobbning”. Särskilt i små grupper så accepterar jag inte att elever inte läser upp till exempel. Utan vad det du kan. Och eh ifall du inte kan så jobba mycket med, ehm, om man så här är det någon som kan hjälpa till att stötta den här grejen så här, kommer du ihåg vad vi pratar om förra veckan när vi böjer verb till exempel, när vi pratade om vi har pratat om de här uttalsreglerna. “Jag vill att du ska läsa den här meningen en gång till” och pratar mycket och det handlar ju inte om att jag vill utsätta det för någonting annat jag vill att du och alla ska lära sig. Eh, vad säger jag till dig så kommer du alltid tänka på det här i resten av ditt liv. Eh att jag har bett att göra om den här grejen och resten kommer reagera och tänka på kanske inte göra de felet för att de har sett dig på en (ohörbart) liksom. Och jag försöker göra samma sak i engelskan. Men det är svårare där när vi är 30 (elever). I franskan i år är vi 8. Så det är lättare att få alla att tala i en mindre grupp självklart. Än vad det är i en grupp där man har 30, så det är klart att klassklimatet blir annorlunda, det kommer alltid finnas elever som känner sig starkare eller som känns svagare och de, som jag har i engelska i år går i ettan. Eh dom vissa ingår i samma klass eller dom har gjort det ett tag nu, men man är fortfarande lite osäker på vem man är och vart man har sina kompisar och hur klasskamraterna betar sig och så, så det, det är svårt. Det är liksom inte att förta, men. Även där försöker jag köra vid det här laget börja lära känna eleverna också och jag vet, vem det är som jag kan sparka lite extra på och vem jag kan knuffa lite mer och vem jag kan göra den här “snälla mobbningen” med liksom och eh eh och ofta och vilka dagar som det funkar och vilka det inte gör.

Intervjuare 1: Om man tänker då på de här eleverna som känner sig mer eller mindre bekväma och talar engelska. Vad skulle du säga att de har gemensamma drag och liksom hos vilka är det mest tydligt att de lider av denna typ av ångest?

Lärare 7: Nej, jag kan börja med de eleverna som ehm, inte verkar ha så bekväm eller som har bekvämligheterna som sagt så har jag faktiskt att det handlar om delvis, att det är lärare tidigare som har pressat och jobbat mycket med att “det handlar inte om att vara korrekt hela tiden. Det handlar om att säga någonting, det handlar om att kommunicera” och det är också någonting jag försöker pusha mycket av att vi vi jobbar här absolut har blivit bättre på engelska, men i grund av botten så handlar det om kommunikation. Eh, produktion och, eh, reception är ju egentligen bara kugghjul i produktions.. och kommunikations skapandet helt enkelt och den så här dom som är mer villiga väl också de som känner att man är lite starkare även om man definitivt har elever starka elever som tycker att det är jättepinsamt och prata engelska. Medans de som helst inte gör det, i alla fall i den här gruppen, är de oftast de som är svagare. De känner inte tilltro och sina egna kunskaper och så att ifall den är relevant, alltså ifall den är relevant eller inte. Men jag tror inte att de har antingen har de haft delvis klasser som har varit dysfunktionella så att man inte har vågat ta tag i det tidigare eller så känner de helt enkelt att dom har inte kunskapen att säga någonting som låter smart. Jag försöker träna mycket på det här att det handlar inte om att låta smart, det handlar inte om att ha rätt. Det handlar om att göra, det handlar om att våga.

Intervjuare 1: Precis. Om du har varit med om en situation där en elev eller flera elever kanske inte har velat delta i till exempel en muntlig presentation skulle du kunna berätta liksom vad hände? Och hur har du löst den här situationen?

Lärare 7: Gud jag har så j**** mycket exempel om vi börjar med det som jag tyckte var vad svårast så var det en elev som hade, det var flera år sedan, men en elev som hade en ganska grov ångest generellt, men man särskilt ångest, när det kommer till.. Alltså lite torgskräck helt enkelt, ehm, jag och h*n och h*ns vuxna hade ganska många och långa samtal. Eh om hur vi kunde göra så lätt som möjligt för den här eleven. Över ett par ganska långa telefonsamtal med elevens vuxna och det slutade med.. Men såhär, vi har lite som en policy på vår skola, att presentationer inte är för läraren, utan behöver ha någon typ av att åhörare grupp vi brukar försöka sätta gränsen på 10 personer. Eh så det är absolut möjligt att göra saker i mindre grupp även om jag föredrar att inte göra det själv och det handlar ju om att bli mer modig helt

enkelt. Men det slutade med att den här eleven valde att göra en inspelad video. Spelade eh i årskurs ett och så valde och spela upp den och så var h*n bara liksom “måste jag stå här uppe?” och jag sa att du kan gå ut ur klassrummet om du vill så hämtar vi in dig om fem minuter ifall du vill det. Men eleven valde att ställa sig framför framför videon och stod där och sa ingenting, men stod och ägde att eh h*n hade gjort videon, helt enkelt. Hmm och sen senare samma år så gjorde vi vad jag kallar för debatter, men som är kortare argumenterande tal liksom de med i samband med det amerikanska presidentvalet.

Och då var jag lite fundersam över hur den här eleverna skulle lösa det. Och de (eleven) pratar ganska mycket om det här med, “nej men jag tycker fortfarande känns jättejobbigt, och även fast det här var en stor vinst”, det här var i halvklass så det är ju ändå färre personer än hel klass så att säga. Och vi kom fram till att ifall det verkligen inte går, så kan du väl bara göra en liten signal så kommer jag inte ens ropa på dig. Utan sitt med försök att vara delaktig när du kan, vara med i rummet och när du känner dig redo att... men när du, om du kommer fram till att det inte går berätta det så har vi den här signalen liksom och det här blev en, eleven valde själv och sträcka upp handen efter första personen hade gått och sagt att “nä men jag gör nästa, nu gör jag det” i halvklass, sen sakta men säkert blev h*n mer och mer bekväm. Det här måste ha varit för fyra år sedan. Och nu det senaste så har jag definitivt elever som bara vägrar delta muntligt. Både och det handlar inte bara om presentationer utan det handlar om att delta muntliga överhuvudtaget i ett klassrum. Så nu har jag kanske åtta elever som har sina presentationer i morgon som vi har samlat på vad vi har vi kallar för studiepass som är en timma i veckan där de kan gå på valfri typ lärarlektion och få lite extra stöd helt enkelt så jag tror jag har åtta eller nio i morgon. Det finns olika sätt att jobba med det. Men jag försöker jobba mycket med, “jag vet att du kan och jag tror på dig. Jag är helt övertygad om att andra försöker så kommer lösa det här. Jag vill att du tänker en gång till, jag vill att du försöker en gång till. Ifall det handlar om att du ställer dig där och kommer fram till att när det inte går så har du försökt och det då tänker inte jag pressa dig med.”

Intervjuare 1: Ja, det är otroligt viktigt med pepp, det är ju, det har ju tydligt nu. Med vår andra intervjuer också att det är väldigt, väldigt viktigt.

Lärare 7: Och jag försöker också att komma fram till vad som är lagom pepp ifrån mitt håll och vad som behöver komma som inneboende liksom jag vet inte hur mycket det hjälper egentligen och jag har slutat säga “jag är stolt över dig”. Nej, det spelar ganska liten roll för deras självkänsla om jag är stolt över dem eller inte. Eh, och då brukar jag säga det att “jag

kommer inte att säga att jag är stolt över dig, det för det spelar ingen roll. Även fast att du kanske tycker det, det viktigaste är att du tycker att du har gjort något bra. Det viktigaste är att du är stolt över vad du gör. Och känner du att du absolut vill att jag ska säga att jag är stolt över att du har så kommer jag göra det, men det är inte det viktigaste för mig.

Intervjuare 1: Vi går vidare till lite mer allmänt om. Du tycker att det skiljer sig. I hur liksom, elever har ångest och så är det de tycker att det skiljer sig mellan olika inriktningar eller program om du har jobbat i olika program då självklart?

Lärare 7: Engelska 5 och 6 har jag bara på samhällsprogrammet. Engelska 7 har jag haft på samhäll, ekonomi och estet. Åh, ja, det, märks att det är olika, definitivt, huruvida det beror på elevgruppen eller om det är bra på deras tidigare erfarenhet av engelsklärare eller som inneboende egna egenskaper är svårt att säga, men det är klart att det är lättare att få en teaterelever prata än en bild elev till exempel. Ehm, det är lättare att få en danselev att prata än en bild elev. Vad jag möter första gången som jag hade en en blandad grupp med samhäll/ekonomi i engelska 7 var att och där är det samma, där jag vet inte vilka det beror på eller vad det beror på rättare sagt, men jag hade en ganska eller flera elever som jag hade haft minst ett år. Många som jag hade haft i två år, eh dom visste hur jag jobbade och på vilket sätt jag undervisar som också var mer villiga att be om hjälp och att ställa sig upp och göra saker och ta tag i saker, i jämförelsevis med ekonomieleverna som jag uppfattar generellt att vara mer kändes mera osäkra. Men så fick jag en liten förklaring om att det, de hade haft lärare som hade sagt typ "ah men gör nånting, lös det" och sen blivit upprörda för att de inte hade gjort exakta sättet läraren hade förväntat sig, men för mig så handlar det ju snarare om att lärarna var otydlig.

Intervjuare 1: Ja, ehm. Nu kanske vi har gått in lite på det här, men eh, varför tror du att elever upplever den här typen av ångest i engelskan?

Lärare 7: Till att börja med så tror jag att det handlar om att det är ett annorlunda språk, det är visserligen ett språk som de absolut flesta möter dagligen även fast jag definitivt märker att det är färre och färre som möter i vardagen. Eh, jag vet inte jag när ni har födda, men jag är född på nittioalet och då var det så här att YouTube, datorer och streaming och sånt växte fram gjorde vi också att det var något om vi intresserade oss för, så man möttes av en globalisering på ett annat sätt. Men jag tror att dagens ungdomar snarare är så vana vid att det

är så globalt och kanske inte tar det ansvaret i att fokusera på engelska på det sättet som vi gjorde, ehm, så delvis att det är, det är ett annat språk, det är komplicerat. Men också jag tror det handlar mycket om att man inte vill skämmas. Man vill inte göra bort sig. Nej, man vill inte att andra ska tänka att "nä, nu är jag dålig på engelska" för att man ska vara bra på engelska.

Intervjuare 1: Och då går vi in på det här med, alltså varför tror du att engelska är ett så viktigt ämne för elever och hantera nu för tiden?

Lärare 7: Jag tror att det handlar om att om man delvis för vårt skolsystem uppbyggt. Det har bestämt oss för att man får inte studentexamen om man inte har engelska 5 och 6 eh och det var så här så enkelt är det, medan andra språk även fast eh kanske för språklärare tycker att det är väldigt viktigt med språk så finns den på samma varken prestige eller samma tryck i att kunna franska eller spanska. Ehm. Jag har absolut kommit fram till att engelska är väldigt nödvändigt oavsett vad man ser det som ett nödvändigt ont eller gott ont liksom, men. Och jag tror i alla fall att det är om så här, man ska kunna så mycket mer engelska när man är klar, tycker folk och därför är det också viktigt.

Intervjuare 1: Vidare till våran sista fråga. Eh det här har vi också varit lite inne på, men eh om du kollar på som dom eleverna som upplever det här språkliga ångesten och liksom deras beteende eh i klassrummet när det kommer en uppgift där de behöver till exempel presentera eller prata muntligt. Skolkar dem, sitter de längst bak i klassrummet eller pratar de inte eller vad är det typiska, som de uppvisar liksom?

Lärare 7: Ja, det är så individuellt. Eh till att börja med så vi har fasta placeringar i årskurs 1 och 2 som obligatoriska, eh så de kan liksom inte sätta sig och gömma sig längre bak i klassrummet. Jag har bara i år så har jag 2-3 elever som bara vägrar dök upp och säger ingenting. Ehm. Jag har en elev som inte har dykt upp på tre olika tillfällen som jag har gett h*n. Eh och nu när h*n fick en uppdatering om att dom har en F-varning har fått höra av sig och bara. "Ja, jag vet att jag inte har dykt upp och jag tycker att det är jobbigt", jag har sagt att "du hade kunnat berätta det här för mig för ett halvår sedan, bara säg det, jag kan inte läsa tankar. Jag löser saker. Jag kan peppa dig eller så hittar vi sätt som vi som löser det här på om oavsett om det är i klassrummet framför klassen eller inte men jag behöver att du berättar det." 2-3 som verkligen bara inte dyker upp, ehm. Några som.. vad ska jag säga. Eh

ja, fler som man säger, berättar för mig att de tycker det är jobbigt. Sen har vi har ett par 3 stycken som är väldigt tysta av sig och bara säger "pass", "jag vägrar" oavsett om det handlar om presentationer eller mindre gruppdiskussioner. De väljer att bara inte delta.

Intervjuare 1: Det är ju tråkigt att de känner att de är liksom de inte ens vill komma dit och/eller prata med lärare men man kan ju också förstå att det är alltså den rädslan stoppar en från att göra väldigt mycket.

Lärare 7: Ja, jag vet inte hur alla andra intervjupersoner har sagt, men så här, jag jobbar mycket med att sätta ord på saker och mycket mycket med min egen syn på att varken jag eller eleverna med robotar, så jag är ju den som går in i klassrummet och säger "Hej jag är jätteledsen, jag har inte sovit i natt. Vi kan inte göra den här grejen" eller jag hade oturen, men det var väl inte jag som hade så mycket otur, men jag hade en elev som gick bort förra året eh och jag var helt förstörd och jag behövde ha normalitet eh så jag gick in och sa att "ni är medvetna vad som har hänt jag hade den här eleven och jag mår ganska dåligt, tanken var att vi skulle göra det här och det här, jag behöver att vi flippar det här idag. Jag behöver att ni flippar klassrummet. Här är presentationen, genomföra det här." Eh jag är också den som kan gå in och säga att, "alltså jag är jätteledsen alltså jag har så j**** p m s. Jag är på så kasst humör. Jag behöver att ni gör det här". Men å andra sidan så när jag ser att eleverna inte är med eller sitter och halvsover så frågar jag så här "behöver du gå ut? Behöver du ta en promenad? Behöver du eh i alla fall låtsas gå till kaféet för att gå och hämta lite vatten och köpa en macka?" så här och jobbar mycket med det så sakta men säkert så får jag över de här tre åren som jag har mina elever så brukar jag få mer och mer som faktiskt kommer och höra av sig. För att de vet att de blir mötta väl.

Intervjuare 1: Ja, det är sjukt viktigt och och vara liksom öppen och välkomnande men även liksom accepterande som du säger och normalisera saker. Det är ju det som gör ett bra klimat i klassrummet liksom.

Lärare 7: Jag vill att eleverna ska kunna lita på mig och det gör de ju inte genom att jag tvingar dem att vara robotar liksom. Oavsett om det handlar om presentations situation eller inte.

Appendix J: Monica

Intervjuare 1: Då har vi våran första fråga, om du någonsin har stött på elever som upplever språklig ångest eller ångest i samband med produktion av engelska?

Lärare 8: Tänker vi muntlig, skriftlig?

Intervjuare 1: Ja, muntlig.

Lärare 8: Jag tänkte rent spontant på min praktikplats när jag var på en skola i centrala Göteborg och höll ju liksom engelskundervisningen. Det här var min fjärde VFU så den sista VFU och då hade jag väldigt många elever som hade språklig ångest och mycket grundar sig i att de själva då upplevde att de inte hade tillräckligt mycket kunskaper och det gjorde ju att de upplevde att de helst undvek eller svarade på svenska. Och jag minns att ibland kunde jag liksom svara på... fortsätta på engelska men efter ett tag för mig var det väldigt viktigt för jag kände att någonstans så vill man ju inte pusha allt för mycket utan man vill gärna försöka förstå ja men de här underliggande faktorerna, vad är det som triggar? Det var ju när jag började bygga relationer med de som jag insåg att, ja men rädsla för att säga fel, känna att man inte har tillräckligt med ordförråd, att man upplever att det finns elever i klassen som är snäppet högre i nivå och därför blev man liksom helst liksom "vill inte". Många brukar säga att "ja jag har ett annat modersmål sen jag pratar jag svenska och så ska jag försöka liksom hitta det engelska ordet och det gör att jag börjar stamma och liksom inte kan komma fram till det jag vill komma fram till" så ja jag har definitivt stött på elever som känner språklig ångest speciellt då när de ska prata ett andraspråk, tredjespråk tillochmed.

Intervjuare 1: I vilka situationer tycker du att elever upplever mest av den här ångesten och hur märker du det?

Lärare 8: Låt oss säga att de skulle ha någon muntlig framställning, exempelvis hålla ett tal eller så då fick jag liksom direkt när man presenterar uppgiften så var det direkt så "ska man hålla framför hela klassen?" och så kom de efter lektionen "skulle jag snälla kunna få göra det bara för dig?" och så kunde man säga "ja fast du måste göra det i grupp"... "men om jag tar med mig typ en kompis eller så är det är okej?"... Så jag skulle säga just muntlig framställning främst då om man ska stå själv och redovisa, ibland kunde de ändå känna lite trygghet när man kanske gav dem en liten uppgift och så satt de i bikupor typ och så skulle hålla i lite muntliga diskussioner och så, men mest när det var liksom redovisning eller liksom presentation där de ska stå där själva.

Intervjuare 1: Finns det något sätt för en elev att få stöd när de upplever språklig ångest, jag tänker om det kanske finns utöver dig så att säga som lärare och om det finns något EHT-team eller någon stöttning?

Lärare 8: Ja alltså jag tänker rent... det pratas ju inte om så mycket, det är lätt att just det här språkliga ångest och så att i och med att många kanske anser att det är en sådan liten del av undervisningen så försöker man kanske bara hitta en liten snabb lösning till exempel själv vet att om det har varit en elev som har haft svårt att redovisa för helklass, ja men då är det att de gör det en mindre grupp och då kanske man har någon extralärare som resurs som också kan vara med och sambedöma. Men det talas inte så mycket om... inte vad jag har upplevt eller märkt av, exempelvis EHT då det är om det är extrema fall låt oss säga att det är någon elev som har ja men någon diagnos har extrem social fobi som i princip inte kan och vågar och liksom och då får man ju kanske ta upp det under EHT åh så. Men jag skulle säga att det är så intressant för det är så många som har ja men foreign language anxiety men man pratar inte om det tillräckligt mycket. Det har gjorts jättemycket studier jag skrev om liknande i mitt examensarbete så jag tycker det... just Sverige i alla fall är det inte alls så mycket, i alla fall när man kommer till liksom verkligheten i praktiken, det märks att det är ett väldigt intressant ämne bland studenter och man vill gärna forska vidare och det har ju skrivit jättemycket studier jag vet att när jag skrev mitt examensarbete så hittade jag otroligt mycket artiklar och liksom forskningsöversikter från Iran till exempel för att det var mycket fokus på typ uttal och att det var en massa grejer som var som bakomliggande faktorer men ja, i Sverige jag skulle säga att det är lite för lite är fokus på det faktiskt.

Intervjuare 1: Ja, men det är faktiskt förvånande när vi har gjort de här intervjuerna det är inte många som upplever att man får stöd, varken som elev eller lärare när man möter de här eleverna för att det är många elever som känner så och det är ju jättetråkigt. Men du har SVA också eller vad var det ni pratade om?

Lärare 8: Ja

Intervjuare 1: Om du då skulle jag titta på det sociala klimatet eller miljön, kan vi se någon skillnad mellan det engelska klassrummet och SVA? För om jag tänker till exempel på våran VFU så kan det bli nästan lite stressig stämning, liksom lite tension om man säger så på de engelska lektionerna upplever jag.

Lärare 8: Jag skulle säga så här, för mina SVA elever som jag undervisar nu är liksom det är några som är födda i Sverige men det finns också några som inte har bott här jättemånga år

men de har ändå liksom klarat årskurs nio och sen liksom och går vidare nu och läser svenska liksom svenska som andraspråk 1 till exempel. Jag tror att i och med att det är ett språk som de kommunicerar med hela tiden även om, visst vi har sociala medier vi har tiktok och vi har allt det där det är mycket engelska men det är just att det är en skolkontext som engelskan blir mer pressad och gör att de känner någon sorts prestationsångest. För svenska är också ett ämne egentligen i skolkontext men det känns ju som att svenskan ändå är någonting de är mer bekanta med och då blir det lite mer avslappnat, det tar inte lika lång tid för hjärnan att liksom navigera de här uttrycken, begreppen och ordförrådet och hela den biten medans när det är engelska så blir det helt plötsligt ”ja nu ska andra höra”... Uttal, något så litet som uttal som egentligen spelar en stor roll för väldigt många, har jag inte det här typiska amerikanska eller det typiskt brittiska då är det liksom att jag direkt blir ifrågasatt om man är inte lika duktig och hela den biten, så jag skulle säga att ja jag skulle uppleva att under svenska lektionerna så kan man ju ha lite mer djupare diskussioner och eleverna tar för sig lite mer än om det hade varit engelska, däremot kan jag säga att är det en elev som brinner för engelska och är överlag väldigt intresserad av ämnet så får man ut väldigt mycket. Men är det en elev som själv känner att jag inte är så duktig på engelska som standarden säger då är det lätt att man inte kanske kan... det blir lite mer ytliga diskussioner och lätt att eleven kanske inte vågar liksom gräva lite djupare. Jag skulle ändå säga att jag upplever någon form av skillnad, men att är det en elev som ändå känner språk ångest överlag och bara ångest av att tala inför grupp överlag så är det nästan ändå samma.

Intervjuare 1: Om du tittar på de här eleverna som du har stött på som har den här språkliga ångesten när det kommer till engelskan finns det elever som känner sig mer eller mindre bekväma med att tala engelska? Kan du se nån liksom ja men den här typen av elev..

Lärare 8: Ja alltså jag kan ju säga jag tycker att tydligast är ju... för jag är jätteintresserad av till exempel kodväxling att man växlar mellan språk, jag själv gör det väldigt mycket ibland kan jag i och med att jag undervisar... jag undervisar inte engelska just nu men jag slänger in engelska vartannat ord och mina elever kan vara så här så ”har vi engelska nu eller svenska?”. Men jag skulle säga att de eleverna som jag märker är bekväma med engelskan tenderar att kodväxla mycket i klassrummet också, och jag skulle säga att dom är ganska mer bekväma i att prata just ett andra språk också för att det kommer lite mer naturligt och det är som att det är liksom de anstränger sig inte mycket mer än den elev som inte är här det här större ordförrådet och använder engelskan på sin fritid lika mycket tenderar att känna att det

är lite svårare och därmed tar den inte lika mycket plats och helst då undviker och pratar i det språket helt enkelt. Nu vet jag inte om jag svarar på frågan...

Intervjuare 1: Jodå det var jättebra. Om du har varit med om det här om du kan berätta om en situation när du har stött på en elev eller flera som inte har velat delta i en muntlig presentation, vad hände och hur löste du det? Du pratar ju lite grann om det förut men...

Lärare 8: Ja alltså och nu vet jag inte om jag får ta... går det bra att ta ett exempel när man själv har gått i skolan eller är det bara att vara ett exempel... för jag kan ge lite fler exempel om det är...

Intervjuare 1: Vi tar vi tar gärna om du har stött på en elev, en elev eller flera.

Lärare 8: Jo men jag minns som sagt det var specifikt då var det en elev som jag hade minne av då som jättegärna ville undvika alltså så här "snälla kan jag få inte göra det först och främst överhuvudtaget" och jag var så här men du vet att ska du få ett betyg i engelska så måste du det är en del av liksom betygskriterierna och så, och då började vi liksom vi satt oss ner och diskuterar det liksom, okej men vad hade du känt dig bekväm med att faktiskt göra alltså producera, kan vi börja med att du övar först själv, sen med dina vänner, sen med mig och dina vänner och sen i mindre grupp till exempel. Jag skulle säga att jag inte utsätter en elev som har så pass stor ångest för helklass, i alla fall inte liksom om vi säger att det är typ Engelska fem. Det tycker jag... för att då blir det ju med stor sannolikhet eleven kommer sjukanmäla sig och typ inte dyka upp och bara liksom skjuta på det hela tiden, och det har hänt väldigt många gånger så där försöker man någonstans kompromissa och säga att OK men vi gör det i små delmoment typ, att du testas och vi ser det inte riktigt som en sån stor examination utan att det är mer övning där du... Alltså faktiskt practice makes perfect alltså du övar övar övar tills det känns som att men nu kan jag det, oftast är det ju att många av de här eleverna också utöver att de har ångest så övar de ju inte heller tillräckligt för att de hela tiden liksom är inställda på att det inte kommer gå och så hjärnan får hjärnsläpp och så bara blir det för mycket så just den eleven var det att vi... den eleven gjorde det till slut, hen darrade men det var ändå liksom och liksom stammade och men eleven hade övat så mycket att det blev ändå bra till slut. Jag minns efter liksom redovisningen och alla klapp och alla visste ju att den här eleven specifikt och var jättenervös och de hade ju hört hur eleven hela tiden under lektionen hade varit såhär men "vill inte vågar inte" men eleven var ju också så tacksam att den fick den här möjligheten att ändå liksom öva så pass mycket och inte då få göra det framför alla men framför tillräckligt många att det ändå skulle vara liksom som en

publik så att den ändå skulle få liksom en klapp på axeln och känna att den ändå var stolt efter.

Intervjuare 1: Jättebra lösning på en på en väldigt jobbig situation. Är det gymnasiet du är på?

Lärare 8: Ja

Intervjuare 1: Kan du se om det skiljer sig lite mellan inriktningar och så där när det kommer till den här ångesten?

Lärare 8: Just nu undervisar jag.. just nu har dom inte engelska men jag har varit med på lite engelska lektioner och så jag skulle säga att ja till viss del då för jag har både introduktions elever, natur, och vård och- omsorgs elever och introduktions eleverna är lite mer... det är många där som inte har engelska med sig liksom och eller har med sig engelska men ändå liksom och vart på gränsen och de är lite mer tillbaka. Det finns bland natureleverna också för de som är fortfarande lite så här ''jag är inte så bra på engelska'' men de är ändå de... jag skulle nog säga att det är en liten skillnad ändå men jag tror att det är det viktigt som lärare men också i uppgiften när man skapar att ändå försöka på något sätt även om man har svårt för ämnet eller inte tycker om ämnet eller vad det beror på, ändå försöka liksom dra ur någon form av motivation och vilja att ändå producera så lite skillnad skulle jag säga ändå.

Intervjuare 1: Kan du identifiera vad skillnaden är

Lärare 8: Alltså jag tror alltså rent spontant tänker jag mycket beror på liksom vad man har för relation till engelskan oftast, så ja om vi bara ska tänka antagning och att de olika programmen har olika antagningspoäng så är ju oftast elever som har lite mer högpresterande drar sig lite mer till naturprogrammet till exempel, lite mer högskoleförberedande program och jag tänker väl att där någonstans kan det ju ligga att de kanske har lite mer... ja men vad säger man bagage? Alltså att dom är lite mer rustade, har kanske läst lite mer, sett lite mer serie med engelska subtitles, alltså att de är lite mer ja men rustade helt enkelt och det är någonstans där... och att de ändå har någon form av intresse, lite mer intresse i alla fall alltså det har inte bara varit att klara sig, det har varit någonstans varit också att de har satt lite högre krav kanske för att prestera snäppet högre, för att ta sig vidare. Men sen finns det också elever jag har liksom... jag kan bara tänka på en specifik elev som liksom är en introduktionselev men som är en före detta gamer och har använt engelska så mycket i spelandet så att det är liksom är ganska så liksom easy to use även om eleven kanske då... Jag vet inte undrar om eleven ens fick ett betyg i engelska i årskurs nio men eleven i alla fall

liksom även om den inte har liksom fått tillräckligt mycket för att få ett betyg i ämnet så är den ändå ganska bekväm och använda engelskan.

Intervjuare 1: Det är väldigt häftigt där just med gaming, det ger väldigt mycket om man nu spelar rätt spel om man säger så. Varför tror du att elever upplever den här typen av ångest eller just när det kommer till engelskan?

Lärare 8: Jag tror så här att vi är ju alla människor och vi är ju alla bra och mindre bra på olika saker, vissa är bra på språk, vissa är bra på lite mer... ja men typ matematik och andra så här logiska grejer och sådana saker. Språk och i det här fallet engelska är ju någonting som är så aktuellt i Sverige och i vårt liv, och det låter lite sådär konstigt men det är nästan som att vi ska ju kunna engelska i Sverige lite så vi har ju fått den stämpeln att vi är ju ändå ett sådant land som anpassar oss väldigt bra och kommer det folk från ett annat land så är det ju engelska vi pratar här i Sverige. Jag tror att det finns elever som av olika skäl inte har stött på de här människorna eller det här de här situationerna där de har behövt använda engelskan mer än nödvändigt och det gör ju att de inte heller har blivit liksom exposed to it och då blir det ju också att är man inte själv intresserad... så jag tror att mycket ligger i intresse också för att kunna ta sig längre och få det uttalet få det här ordförrådet och allt vad det är... så om man inte har liksom det där special touch är liksom nästan fluent och hela den biten så blir det att man hamnar i någon form att "oj jag är inte som de andra, tanken är att jag ska kunna engelska på den här nivån men jag är här" och då blir det lite att "oj nu är jag liksom på okänd mark och ska liksom börja producera ett språk som jag inte är flytande i jag använder ju det knappt". Så att man blir väldigt ja men jag tror self conscious typ att och ännu en gång tillbaka till det här med uttal till exempel att man är ju så van vid att svenskar har nog ganska bra uttal visst har vi lite svengelska däremellan ibland så men det är mycket det har fokus på uttal som jag tror triggar väldigt många, att man inte har det här "valley girl accent" eller det här "posh british" liksom den så det är väl lite det tror jag som triggar mycket. Sen som sagt det är ett annat språk, hjärnan behöver processa alla språk man kanske kan man kanske inte bara pratar svenska och engelska man kanske ha några andra språk däremellan och så ska man börja placera rätt ord rätt ja... hur ska man böja det på rätt sätt... ja det känns som att det blir en liksom battlefield i huvudet typ.

Intervjuare 1: Ja det kan jag verkligen tänka mig, jag behöver ju inte känna så jag kan ju bara svenska engelska så att jag behöver ju bara översätta och de är ganska lika svenska och

engelska och så där så för mig är det ju inga problem, men det finns ju språk där man inte har V2 regel och liksom så där och då blir det ju jättejobbigt...

Lärare 8: Ja jag tänker bara alltså det här med ordföljd till exempel, om man har pratat ett annat språk ska man komma och lära sig svenska och så ska man lära sig engelskan också helt plötsligt så har man... men typ jag pratar ju Farsi hemma då kan jag tänka liksom fast då har man liksom verbet är placerat där och den är si och så men där pratar man tvärtom. Helt plötsligt så kan man lära sig massa nya regler och sätt och liksom lägga upp meningar och då blir det ju kanske lite mer att man och då undviker man kanske när man är osäker.

Intervjuare 1: Ja men verkligen. Om vi återgår till de här eleverna då som du har märkt har den här språkliga ångesten kan ni se några gemensamma drag hos de här eleverna?

Lärare 8: Jag skulle som sagt säga det här med rädsla att tala inför gruppen är en gemensam faktor, alltså att gruppstorlek gör stor skillnad, oftast vill man helst ha färre. Intresse för ämnet alltså och det går ihop med att kunskapsnivån också påverkas då om man inte har intresse så kanske man inte heller är... kan man säga kunnig... alltså att man har inte liksom haft möjlighet att utveckla kunskaperna på samma sätt som någon som har haft intresse för ämnet. Jag skulle i vissa fall också säga att många av dem också är ganska hårda mot sig själva, så de är inte så öppna mot att... fast det finns faktiskt bevis på folk som har haft svårigheter i det här A B och C men de har med hjälp av rätt verktyg med rätt stöttning och så vidare faktiskt lyckats få det där betyget eller de har flyttat utomlands och börjat prata språket liksom dagligen idag trots att det är så. Alltså jag skulle säga de tre faktorerna det här med att det rädsla att tala inför större grupper, intresse, men också self criticism alltså så här att man inte är riktigt snäll mot sig själv typ att man har redan liksom en mur som är blockad.

Intervjuare 1: Ja, vi börjar närma oss slutet och då vill jag prata lite om de symptomen som du upplever eller något som du kan se och då menar jag lite mer såhär om de skolkar eller sitter längst bak i klassrummet eller svarar på svenska istället för engelska så där, finns det några typiska symptom som du kan se hos de här eleverna som du vet upplever den här ångesten?

Lärare 8: Ja men bara nu har vi en elev som vi vet... den började på skolan för två år sedan men klarade inte engelska fem förra året, läser tvåan nu och är i en helt annan grupp, alltså fick läsa om engelska fem och eleven går aldrig på sina lektioner, främst för att det är inte elevens egna klasskamrater och bara där är man redan liksom utsatt. Så någonstans tror jag att det gör jättestor... det är nog den lättaste flykt reaktionen att man rymmer och det gör ju att

man har då så kanske sjukanmäter sig eller skolkar i det här fallet och många gånger är det också jätte typiskt att elever som ibland syns för mycket och hörs för mycket är de som egentligen är mest osäkra och inte tillräckligt... men de kommer liksom de försöker slingra sig runt problemet många gånger och då blir det att man som lärare... flera gånger kan det vara såhär som lärare att är det jag som lärare otydlig, kan jag liksom vara tydligare så säger eleven ”nej men vad ska du äta för lunch idag?” jag har märkt några gånger att det är elever som typ kommer med typ side questions och sidetrackar en lite. Det är lite som deras taktik och jag har inte reflekterat över det så mycket förrän vi pratar nu men ja, det är väl ja att de tar plats... nästan att de typ gör narr av situationen... alltså att de blir skämtsamma istället och inte get to the point typ det man är ute efter lite så. Då blir det lite så att de helt plötsligt så har de ju inte det ångest att prata inför grupp för de börjar ju nästan göra lite narr av sig själva men de gör det inte på i på det språket i det fall att engelskan då utan de börjar liksom rabbla massa fast på svenska istället.